

220

5861

106

ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΡΜΟΥ.

ΕΤΟΣ Α'—Ι'.

1877 1887

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΚΕΙΟΥ
3512

Παρασκευάζε σαυτόν
ἄξιον τῶν γονέων.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1889.

ΣΕΡΜΑΤΕΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ
ΕΝ
ΥΨΙΣΜΑΘΕΙΟΙΣ
1887
ΘΕΛΙΚΕΣ

Τῆς Βιβλιοθήκης

τοῦ Ἑνωτικίου Ἐπιμελητηρίου

ἔκδοσις τοῦ ἔτους 1889

Ε.Β.

ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΡΜΟΥ.

ΕΤΟΣ Α'—Ι'.

1877—1887.

Παρασκευάζε σαυτὸν
ἄξιον τῶν γονέων.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1889.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Δεσφ 3572

ΜΕΛΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΡΜΟΥ.

ΙΔΡΥΤΑΙ.

1877.

Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ.

Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

✠ Δ. Π. ΠΑΣΤΕΛΛΑΣ.

Π. Π. ΒΑΚ.

Κ. Δ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ.

Κ. Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ. Ε. ΚΑΝΤΕΜΙΡΗΣ.

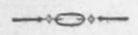
Α. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Α. Α. ΙΟΡΔΑΝΟΥ.

Κ. Γ. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ.

"Έτος Α'. 1877-1878.

A. X. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ	E. K. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
I. A. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ	ΑΡ. ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΗΣ
† Δ. Π. ΠΑΣΤΕΛΛΑΣ	ΣΠ. ΚΑΡΑΜΑΝΝΙΔΗΣ
Π. Π. ΒΑΚ	ΑΧ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
K. Δ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ	I. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
K. A. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ	M. ΚΛΩΝΑΡΙΔΗΣ
A. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ	ΧΡ. ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ
A. A. ΙΟΡΔΑΝΟΥ	ΙΦ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
K. E. ΚΑΝΤΕΜΙΡΗΣ	Σ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ
K. Γ. ΠΑΠΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ	ΑΛ. ΒΟΡΔΩΝΗΣ
B. ΑΦΕΝΤΟΥΔΗΣ	TH. R. BAUDIN
K. ΚΟΡΑΚΙΔΗΣ	A. ΡΑΛΛΗΣ
K. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ	Π. ΤΡΩ-Ι-ΑΝΟΣ
ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ	M. ΤΡΩ-Ι-ΑΝΟΥ
ΑΝΤ. ΜΑΥΡΟΜΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΟΔ. ΧΑΔΟΥΜΟΓΛΟΥΣ
ΝΙΚ. ΣΑΟΛΙΔΗΣ	M. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ
Γ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ	Γ. ΡΙΖΟΣ
A. ΦΩΤΙΑΔΗΣ	ΜΙΛΤ. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
I. ΠΑΝΤΑΖΗΣ	ΕΥΑΓ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ
ΠΛ. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ	K. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΑΣΣΗΣ	N. DEPOLLO
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
N. ΜΠΕΛΛΑΣ	† Λ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ
Φ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ	ΑΛ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
A. ΒΛΑΧΙΩΤΗΣ	A. ΚΟΥΝΕΛΑΚΗΣ
Δ. ΚΟΥΠΑΣ	M. ΓΡΗΜΑΝΗΣ
I. ΣΤΙΒΕΝΣ	Σ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ
X. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΠ. ΜΠΙΤΣΟΣ
A. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ	ΑΛ. ΠΕΚΙΟΣ

- Γ. ΒΑΣΕΒΑΝΟΓΛΟΥΣ
 Α. ΜΥΡΙΕΝΣ
 ΤΡ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
 Ν. ΜΠΙΛΑΛΗΣ
 Ι. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 Χ. ΡΩΣΣΑΚΗΣ
 Ι. ΔΟΥΚΑΣ
 Π. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ
 Ν. ΖΩΤΟΣ
 ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
 Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
 Δ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ
 Α. ΜΑΚΑΡΙΟΣ
 Ρ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
 Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

- Θ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
 Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗΣ
 Δ. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ
 Ν. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ
 Ι. ΤΖΑΥΡΑΣ
 Ν. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
 Ι. ΔΡΑΓΑΤΗΣ
 Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
 ΕΜ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
 ΑΡΙΦ ΣΕΡΙΦ ΑΛΗ
 Ι. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ
 Π. ΚΑΡΙΤΣΙΝΟΣ
 Μ. ΓΕΩΡΓΙΤΗΣ
 Χ. ΠΑΠΑΠΟΥΛΟΥΧΡΟΝΗΣ
 Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Π. ΤΣΑΠΑΡΑΣ

"Έτος Β'. 1878-1879.

- A. ΣΟΥΤΑΚΗΣ
 Ι. ΠΟΥΛΒΙΟΣ
 Γ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ
 Η. ΣΤΑΓΚΑΛΗΣ
 ΣΠ. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ
 Χ. ΑΝΤΥΠΠΑΣ
 Χ. Ι. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ
 Α. ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ
 Ε. ΝΗΣΙΩΤΗΣ
 Χ. ΚΟΥΛΑΜΠΗΣ
 Ε. ΛΟΠΑΔΗΣ
 Α. ΔΟΡΙΖΑΣ
 Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
 Α. ΡΩΣΣΑΚΗΣ
 Ι. ΠΕΤΣΑΣ
 Ν. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ
 Γ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ
 Α. ΚΟΤΕΥΦΗΣ
 Ι. ΝΩΡ
 Γ. ΡΟΥΣΟΣ

- A. ΝΗΣΙΩΤΗΣ
 Λ. ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ
 Σ. ΠΟΥΛΥΓΕΝΙΔΗΣ
 Π. ΚΑΚΑΡΙΚΑΣ
 Α. ΜΑΡΑΣΟΓΛΟΥΣ
 Π. ΡΗΣΙΑΝΟΣ
 Μ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
 Κ. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
 Ι. ΚΥΡΙΑΖΗΣ
 Μ. ΚΟΥΜΠΑΛΙΔΗΣ
 Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
 Π. ΣΟΥΤΑΚΗΣ
 Σ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΗΣ
 ΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
 Κ. ΚΑ-Ι-ΡΑΚΤΟΠΟΥΛΟΣ
 Ρ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
 Α. ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
 ΕΜ. ΔΟΥΛΑΣ
 Π. ΝΟΜΙΚΟΣ
 Γ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Α. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ
Κ. ΟΘΩΝΑΙΟΣ
Ν. ΔΗΜΑΔΗΣ
Κ. ΜΑΓΝΗΣ
Δ. ΑΚΑΤΟΣ
Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ν. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ
Κ. ΝΑΟΥΝΗΣ
Κ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ε. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
Π. ΨΑΡΡΑΣ
Π. ΣΦΑΕΛΟΣ
Α. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ
Κ. ΠΑΝΝΙΟΣ

Β. ΡΙΤΣΟΣ
Ν. ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ
Ι. ΜΠΟΥΡΑΣ
Γ. ΔΕΥΚΑΡΟΣ
Κ. ΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΠΕΤΡΙΑΔΗΣ
Α. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Β. ΠΑΛΛΑΜΑΡΗΣ
Β. ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ι. ΠΑΛΛΑΜΑΡΗΣ
Σ. ΚΛΑΔΟΣ
Γ. ΖΗΣΗΣ
Π. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ
ΑΛ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
Σ. ΖΑΚΑΣ

"Ετος Γ'. 1879—1880.

Γ. ΣΥΡΜΑΣ
Κ Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΠΑΛΟΓΛΟΥΣ
ΚΟΡ. ΚΑΝΕΛΛΟΥ
Ι. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
Ι. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. Χ. ΚΟΣΜΑ
Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Π. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ
Γ. ΠΑΣΙΜΑΔΗΣ
Ι. ΠΑΝΤΩΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ
Ι. ΚΥΦΙΩΤΗΣ
Α. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ
ΦΑΤΙΝ ΣΕΡΙΦ ΑΛΗ
Α. ΒΑΡΟΥΧΑΣ
Ι. ΜΑΦΡΙΟΛΙ
Ι. ΜΕΛΟΙΧΡΟΣ
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Α. ΘΕΟΦΙΛΟΥ
Μ. ΚΟΥΜΑΝΗΣ
Κ. ΑΡΑΒΟΓΛΟΥΣ

Ι. ΦΑΛΗΡΕΥΣ
Α. ΛΥΚΟΚΤΟΝΙΑΔΗΣ
Β. ΤΑΞΗΣ
Δ. Γ. ΛΙΑΜΒΕΝΗΣ
Γ. ΓΟΡΓΙΑΣ
Γ. ΜΙΜΙΑΔΗΣ
Γ. ΖΑΝΝΕΤΤΟΣ
ΑΡ. ΔΙΜΠΟΥΣΗΣ
Ν. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ρ. Ν. ΡΙΓΟΥΤΣΗΣ
Ν. ΔΡΟΣΥΝΑΣ
Μ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ
Κ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ
Α. ΑΡΓΥΡΟΣ
ΣΤ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
Ν. ΔΕΒΑΝΤΗΣ
Κ. ΞΕΝΟΣ
Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Ν. ΣΑΜΑΡΤΣΙΑΔΗΣ
Π. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ι. ΓΚΙΟΝΗΣ
Σ. ΣΠΑΘΑΡΗΣ
† Ι. ΒΑΛΛΗΣ
Γ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥΣ

Ν. ΤΡΩ-Ι-ΑΝΝΟΣ
Δ. Γ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
Ι. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

"Ετος Δ'. 1880—1881.

Κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ
Γ. ΚΟΥΖΟΣ
Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ
Γ. ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΗΣ
Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Ε. ΠΟΥΛΟΥΔΙΑΔΗΣ
Μ. ΡΙΖΟΣ
ΗΛ. ΒΙΤΑΛΗΣ
Ι. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΠ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ
Ι. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΠΙΟΒΙΤΣ
Σ. ΡΩΣΣΟΛΥΜΟΣ
Κ. ΙΣΑΡΗΣ
Ι. ΙΛΙΔΗΣ
ΓΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ

Ι. ΔΟΓΓΙΝΙΑΔΗΣ
Μ. ΖΑΝΝΗΣ
Π. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
Κ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ
† ΕΛ. ΘΩΜΑΣ
Ι. ΙΩΗΦΙΑΔΗΣ
Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗΣ
Ι. ΚΑΡΑΒΙΑΣ
Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ
Γ. Π. ΖΑΡΙΦΗΣ
ΑΡ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ
ΕΠ. ΘΩΜΑΣ
ΣΤ. ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
† Ν. ΠΑΣΙΜΑΔΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. Μ.
Α. ΒΑΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
Β. ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ

"Ετος Ε'. 1881—1882.

ΑΡ. ΠΑΝΩΡΙΟΣ
ΑΘ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡ.
ΦΩΤΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ
Θ. ΛΕΣΤΟΣ
Κ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥΣ
ΑΛΚ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ
ΑΡ. ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ
Ε. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ
Κ. ΣΙΝΑΝΙΑΔΗΣ

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
Ν. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ
Μ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΣ
Π. ΤΕΖΕΥΙΑΔΗΣ
Ν. ΠΑΡΑΣΧΟΣ
Κ. ΚΗΑΤΖΑΝΙΑΔΗΣ
Ι. ΧΟΤΖΗΣ
Ι. ΠΑΝΤΕΛΟΥΣ

"Ετος ΣΤ'. 1882—1883.

Ε. ΠΑΤΡΙΝΟΣ
Δ. ΠΑΤΡΙΝΟΣ

ΑΔΒ. ΑΜΠΟΤ
ΣΤ. ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. ΚΟΛΑΣΗΣ
Γ. ΣΑΚΑΒΙΤΗΣ
Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΙΜΠΡΑ-Ι-Μ ΕΤΕΜ ΒΕΝΣ

ΕΠ. ΘΩΜΑΣ
Γ. ΚΙΜΟΥΡΖΙΑΝ
ΑΛ. ΤΡΩ-Ι-ΑΝΟΣ
Π. ΔΟΥΚΑΣ

"Ετος Ζ'. 1883—1884.

Ν. ΒΕΝΕΤΗΣ
ΑΓ. ΧΡΥΣΑΦΗΣ
ΑΠ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΕΜ. ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ
ΧΡ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ
Γ. ΒΕΡΓΗΣ
ΕΥΡ. ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ
Β. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ
Γ. ΜΑΝΕΣΗΣ
Ι. ΚΥΡΗΝΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ
Ε. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Δ. ΠΡΟΚΟΣ
Ν. ΑΠΕΡΓΗΣ
Ζ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ
Γ. ΠΑΠΠΑΡΡΟΔΟΥ
Π. Γ. ΔΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ
Ν. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ
Δ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
Γ. ΠΕΣΤΕΛΑΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ι. ΡΟΙΖΟΣ
Α. ΠΑΠΑΔΗΣ
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Δ. ΚΑΣΤΕΛΑΝΟΣ
Κ. ΜΠΕΛΛΑΣ
Α. ΣΑΠΟΥΝΤΖΙΑΔΗΣ
Α. ΚΑΝΔΥΛΗΣ
Ν. ΔΟΡΕΝΤΖΑΚΗΣ
Κ. ΠΙΝΑΤΣΗΣ
Κ. ΤΡΟΧΑΝΗΣ
Δ. ΧΑΤΖΑΡΑΣ
Θ. ΔΡΙΤΣΑΣ
ΧΡ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ
Ι. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ
Σ. ΝΕΟΚΟΣΜΟΣ
Κ. ΒΕΝΙΤΖΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ.
Κ. ΚΟΚΟΛΑΤΟΣ
Ι. ΦΙΛΙΚΟΣ
Θ. ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

"Ετος Η'. 1884—1885.

Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
Δ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ
Ι. Α. ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ
Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Β. GRUMBERG
Μ. ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ
ΕΜ. ΔΕΛΩΤΑΣ

Β. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Ν. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡ. ΡΟΖΑΣ
Δ. ΝΑΚΟΣ
Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
Π. ΦΙΦΗΣ

Ι ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΗΣ
Ι. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
Γ. ΨΑΛΤΗΣ
† Κ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Ρ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ
Κ. ΚΩΒΑΙΟΣ
Π. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ
Β. ΚΑΝΑΚΗΣ
Κ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΗΣ
Α. ΡΟΖΕΝΤΑΛ
Γ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ
Χ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
ΗΛ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ
Θ. ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
† Μ. ΚΑΝΕΛΛΟΣ
Σ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ
Κ. Δ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΠΑΠΑΡΟΥΣΗΣ
Π. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ
Γ. Χ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΒΛΑΔΙΚΑΣ
Ι. ΔΕΚΑΒΑΛΛΑΣ
Σ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ
ΦΙΛ. ΤΑΓΗΣ
Α. ΤΙΒΕΡΙΟΣ
Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΛΙΩΚΗΣ
Θ. ΔΑΜΑΛΑΣ
Α. ΚΛΩΝΑΡΙΔΗΣ
Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Β. ΒΡΑΝΟΣ
Ι. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
ΧΡ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ
Ι. ΠΑΠΑΔΗΣ
Σ. ΔΟΥΚΑΣ
Δ. ΠΟΛΙΤΗΣ,
Π. ΔΟΝΟΥΜΟΓΛΟΥΣ
Α. ΛΟΓΓΟΒΑΡΔΗΣ
Ι. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ
Δ. ΜΑΚΡΙΑΝΗΣ
Ε. ΑΜΑΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤ. ΒΡΙΩΝΗΣ
ΕΜ. ΣΦΗΚΑΣ
Δ. ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ
Ζ. ΒΑΣΙΛΑΡΟΣ
ΑΛ. ΡΟΖΕΝΤΑΛ
Γ. Δ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ
Π. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
Γ. ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΤΣΙΜΠΗΣ
Ι. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ
Ρ. ΤΣΑΝΤΑΣ
Σ. ΚΟΥΜΑΣ
Α. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
Γ. ΒΟΝΤΙΤΖΙΑΝΟΣ
Π. Α. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Ν. ΛΑΛΛΑΣ
Χ. ΕΛΕΖΗΣ
Κ. ΜΕΛΙΧΡΟΣ

"Ετος Θ'. 1885—1886.

Π. ΠΟΠΠΕΣΚΟΣ
Ν. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ
Ι. ΜΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΡΟΖΕΝΤΑΛ
Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Α. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Σ. ΑΠΕΡΓΗΣ
Μ. ΒΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ
Ι. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ
Α. ΚΕΣΟΓΛΟΥΣ

Μ. ΚΕΦΑΛΑΣ
 ΗΛ. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ
 Β. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥΣ
 Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Κ. ΓΑΥΤΣΟΣ
 Θ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
 Π. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
 Κ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ
 Γ. ΣΙΩΤΟΣ
 Α. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
 Α. ΜΙΣΑΝΛΙΔΗΣ
 Π. ΚΑΝΤΕΜΙΡΗΣ
 Κ. ΚΗΛΤΖΑΝΙΔΗΣ
 ΚΛ. ΔΑΖΑΡΙΔΗΣ
 Ι. ΣΟΥΛΙΑΔΗΣ
 Μ. ΗΛΙΑΔΗΣ
 Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
 Κ. ΜΑΡΓΙΩΤΗΣ
 Θ. ΔΕΔΕΚΟΠΟΥΛΟΣ
 Β. Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ

Κ. ΤΑΣΤΖΟΓΛΟΥΣ
 Δ. ΤΣΑΜΑΡΕΛΟΣ
 Α. ΝΑ-Ι-ΔΗΣ
 Α. ΣΦΕΤΣΟΣ
 Μ. ΜΩΡΑ-Ι-ΤΗΣ
 Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
 Α. ΠΑΓΚΑΛΟΣ
 Ι. ΓΚΥΛΛΗΣ
 Α. ΚΟΥΡΜΟΥΖΗΣ
 Φ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
 Σ. ΠΑΣΠΑΛΛΗΣ
 ΑΘ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΙΔΗΣ
 Α. ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
 Σ. ΜΠΑΛΙΔΗΣ
 Δ. ΣΑΡΤΙΝΕΚΗΣ
 Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
 Ε. ΜΟΥΤΕΒΕΛΗΣ
 Α. Δ. ΚΑΜΥΛΗΣ
 Κ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ
 Ν. ΤΙΒΕΡΙΟΣ

Έτος Γ'. 1886—1887.

Π. ΣΑΜΑΡΙΠΑΣ
 Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
 Γ. ΚΑΛΛΙΑΣ
 Ε. ΤΡΩ-Ι-ΑΝΟΣ
 Δ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
 Κ. ΒΛΑΣΙΑΔΗΣ
 Ι. ΜΑΡΤΙΝΟΣ
 Μ. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥΣ
 Ν. ΔΕΣΤΟΥΝΙΑΝΟΣ
 Γ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ
 Κ. ΚΟΥΦΙΔΑΣ
 Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
 Δ. ΚΑΛΛΙΑΣ
 Π. ΒΟΡΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Δ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ
 Α. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Α. ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
 ΗΡ. ΠΥΘΑΡΗΣ
 Ε. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ
 Α. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
 Σ. ΖΑΒΙΤΖΙΑΝΟΣ
 Α. ΣΕ-Ι-ΜΙΡΗΣ
 Κ. ΣΑΡΑΦΟΠΟΥΛΟΣ
 Δ. ΣΛΑΒΩΦ
 Ε. ΔΑΓΓΟΥΛΑΣ
 Ν. ΒΕΝΕΤΗΣ
 Δ. ΜΙΣΙΤΖΗΣ
 Δ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΙΔΗΣ
 Ν. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
 Α. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ
 Κ. ΑΛΑΤΑΡΗΣ
 Ι. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Γ. ΓΑΛΑΤΗΣ
 Σ. ΒΑΦΣΠΟΥΛΟΣ
 Π. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗΣ
 Ι. ΑΣΑΝΗΣ
 Δ. ΛΙΜΑΡΑΚΗΣ
 Δ. ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΗΣ
 Ρ. ΝΟΤΤΕΜΒΕΡΓ
 Ρ. FRIEDMANN
 Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
 Κ. ΣΕΡΑ-Ι-ΔΑΡΗΣ
 Θ. Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
 ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

Σ. ΣΑΡΔΗΣ
 Π. ΜΑΝΙΑΣ
 Α. ΚΑΛΠΑΚΤΣΟΓΛΟΥΣ
 Ν. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
 Α. ΜΠΑΡΡΑΣ
 Δ. Φ. ΒΕΡΝΟΥΔΑΚΗΣ
 Μ. ΣΥΜΩΝΙΔΗΣ
 Ι. ΒΩΔΙΖΑΣ
 Β. ΓΟΥΤΟΣ
 Α. ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΗΣ
 Δ. ΜΗΤΡΕΛΙΑΣ
 Ι. ΚΑΙΣΑΡΙΔΗΣ

Σημ.—'Εν τῷ καταλόγῳ τῶν τακτικῶν μελῶν περιλαμβάνονται πάντες οἱ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου ἐγγραφέντες, ἐν δὲ τῇ δημοσιευθησομένῃ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐνδεκαετηρίδι καταχωρισθήσονται μόνον τὰ ὀνόματα τῶν μέχρι τότε διατελεσάντων ἐνεργῶν μελῶν.

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ.

"Έτος Α'. 1877—1878.

LECONTE DE L'ISLE † ΛΕΩΝ ΓΑΜΒΕΤΤΑΣ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

"Έτος Β'. 1878—1879.

ΘΑΥΣΣΕΥΣ ΙΑΛΕΜΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΛΛΙΒΟΥΡΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΑΝΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΕΑΡΙΤΗΣ Ν. ΔΑΜΑΛΛΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΠΙΘΑΡΗΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

"Έτος Γ'. 1879—1880.

† Ν. ΒΑΜΒΑΚΗΣ † ΠΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ ΑΛΕΞ. ΡΙΖΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗΣ
ΠΡΟΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΦΙΛΗΜΩΝ
Θ. ΚΟΣΣΟΥΔΗΣ † ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
Χ. ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥΔΗΣ
Ε. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΥΤΥΡΑΣ
ΑΒΡ. ΜΑΛΙΑΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
Θ. ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. ΣΑΛΤΕΛΗΣ
Ν. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ † Α. ΚΑΦΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥΣ
ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ Ι. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ
† Π. ΒΡΑΪΛΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

"Έτος Δ'. 1880—1881.

Κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΡΕΝΙΕΡΗΣ
Δ. ΤΑΜΒΑΚΟΣ † Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
† ΣΗΥΡΙΑΩΝ ΡΩΜΑΣ Ι. ΣΤΑΜΕΛΟΣ

"Έτος Ε'. 1881—1882.

† ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΚΟΣ Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ

"Έτος Ζ'. 1883—1884.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

"Έτος Η'. 1884—1885.

† ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Δ'. ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΦΩΤΙΟΣ
ΝΙΚΟΜΗΔ. ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΒΡ. Π. ΣΤΕΦΑΝΟΒΙΚ ΣΚΥΛΙΤΖΗΣ
ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

"Έτος Θ'. 1885—1886.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΑ ΜΕΛΗ.

Ἔτος Δ'. 1880—1881.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ

Ἔτος Η'. 1884—1885.

ΜΗΝΑΣ ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΡΩΪΑΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΕΚΙΟΣ

ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ.

ΘΑΥΣΣΕΥΣ ΙΛΛΕΜΟΣ.

ΔΩΡΗΤΑΙ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΛΙΑΜΒΕΝΣ
ΥΙΟΙ ΖΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΟΒΙΚ ΣΚΥΛΙΤΖΗ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Α'—Γ'. 1877—1888.

Ἔτος Α'. 1877—1878.

Κ. Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ, Κ. Γ. ΚΩ-
ΣΤΑΡΑΚΗΣ, Ι. ΤΖΑΥΡΑΣ, Πρόεδροι.

Α. ΙΟΥΔΑΝΟΥ, Κ. Ε. ΚΑΝΤΕΜΙΡΗΣ, Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, ΣΠ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ, Ἀντιπρόεδροι.

Κ. Γ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ, Ι. ΠΑΝΤΑΖΗΣ, Ο. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ,
ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΛΑΒΑΝΗΣ, Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικοὶ
Γραμματεῖς.

Κ. Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ, ΕΠ. ΚΥ-
ΡΙΑΚΙΔΗΣ, Α. ΠΕΚΙΟΣ, Ι. ΠΑΝΤΑΖΗΣ, Α. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ,
Εἰδικοὶ Γραμματεῖς.

Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ, Α. ΕΛΕΥΘΕ-
ΡΙΑΔΗΣ, Ταμίαι.

Π. ΒΑΚ, Βιβλιοφύλαξ.

Ἔτος Β'. 1878—1879.

Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΕΚΙΟΣ, Κ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ,
Πρόεδροι.

Α. ΠΕΚΙΟΣ, Κ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ, Μ. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ, Ο. ΑΝ-
ΔΡΕΑΔΗΣ, Ἀντιπρόεδροι.

Ι. ΔΡΑΓΑΤΖΗΣ, Ρ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ, Ο. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ,
ΕΠ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, Γενικοὶ Γραμματεῖς.

Ι. ΠΑΝΤΑΖΗΣ, Ρ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΕΠ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, Εἰ-
δικοὶ Γραμματεῖς.

Μ. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ, Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ταμίαι.

Π. ΒΑΚ, Ι. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Βιβλιοφύλακες.

"Έτος Γ'. 1879—1880.

Κ. Δ. ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ, Πρόεδρος.
Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ο. ΑΝ-
ΔΡΕΑΔΗΣ, 'Αντιπρόεδροι.
Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ, ΣΠ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ, Γ. Γραμμ.
Κ. ΑΡΑΒΟΓΛΟΥΣ, Ν. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ, Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ, Μ.
ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ, Ειδικοί Γραμματεῖς.
Δ. ΠΑΣΤΕΛΛΑΣ, Ταμίας.
Ι. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Βιβλιοφύλαξ.

"Έτος Δ'. 1880—1881.

Δ. ΛΙΑΜΒΕΗΣ, Ν. ΤΡΩ-ΙΑΝΟΣ, Πρόεδροι.
Δ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΕΠ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, Μ. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ,
Ο. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ, ΣΠ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ, 'Αντιπρόεδροι.
Κ. ΚΟΡΑΚΙΔΗΣ, Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ, Μ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ, Ι. Α.
ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ, Γενικοί Γραμματεῖς.
Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ, Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Ειδικοί
Γραμματεῖς.
Δ. ΠΑΣΤΕΛΛΑΣ, Ι. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Ταμῖαι.
Γ. ΖΑΝΝΕΤΤΟΣ, Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ, Βιβλιοφύλακες.

"Έτος Ε'. 1881—1882.

Ν. ΤΡΩ-ΙΑΝΟΣ, Πρόεδρος.
ΣΠ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ, Μ. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ, 'Αντιπρόεδροι.
Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικός Γραμματεὺς.
Κ. ΚΟΡΑΚΙΔΗΣ, Ι. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Ειδικοί Γραμ-
ματεῖς.
Μ. ΖΑΝΝΗΣ, Δ. Π. ΠΑΣΤΕΛΛΑΣ, Ταμῖαι.
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ, Βιβλιοφύλαξ.

"Έτος ΣΤ'. 1882—1883.

Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος.
Γ. ΣΥΡΜΑΣ, ΝΙΚ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ, Μ. ΙΩΑΝΝΟΒΙΤΣ, 'Αν-
τιπρόεδροι.
Γ. ΚΟΥΖΟΣ, Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ, Γενικοί Γραμματεῖς.
Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ, Ε. ΠΟΥΛΟΥΛΙΔΗΣ, Ειδικοί Γραμματεῖς.
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ, Ταμίας.
Ε. ΠΟΥΛΟΥΛΙΔΗΣ, Α. ΑΜΠΟΤ, Βιβλιοφύλακες.

"Έτος Ζ'. 1883—1884.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ, Δ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ, Πρόεδροι.
Δ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΣΠ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ, Ι. ΙΑΛΛΙΔΗΣ, 'Αντι-
πρόεδροι.
Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικός Γραμματεὺς
Π. ΔΟΥΚΑΣ, Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ, Ειδικοί Γραμματεῖς.
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ, Ταμίας.
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Βιβλιοφύλαξ.

"Έτος Η'. 1884—1885.

Δ. Γ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ, Πρόεδρος.
ΗΛ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΥ, Δ. ΠΡΟΚΟΣ, 'Αν-
τιπρόεδροι.
Ε. ΠΟΥΛΟΥΛΙΔΗΣ, Γενικός Γραμματεὺς.
Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ, Ι. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Ειδικοί Γραμ-
ματεῖς.
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ, Ταμίας.
Π. ΔΟΥΚΑΣ, Γ. ΒΕΡΓΗΣ, Βιβλιοφύλακες.

"Έτος Θ'. 1885—1886.

ΗΛ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ, Πρόεδρος.
Φ. ΤΑΓΗΣ, Μ. ΚΕΦΑΛΑΣ, 'Αντιπρόεδροι.
Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ, Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικοί
Γραμματεῖς.
Κ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Ειδικός Γραμματεὺς.
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ, Ταμίας.
ΣΠ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ, Βιβλιοφύλαξ.

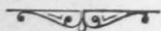
ΕΤΟΣ Ι' 1886—1887.

Δ. Γ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ	} Πρόεδροι.
Ε. ΑΜΑΞΟΠΟΥΛΟΣ	
Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ	} *Αντιπρόεδροι.
Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ	
ΖΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΑΡΟΣ	
† Κ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	Γεν. Γραμματεύς.
ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ	Ειδ. Γραμματεύς.
Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ	Ταμίας.
Σ. ΒΡΥΩΝΗΣ	} Βιβλιοφύλακες.
Μ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ	

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Β. ΒΡΑΝΟΣ	Έπίτιμος Πρόεδρος.
Ι. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ	Πρόεδρος.
Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ	Γραμματεύς.
Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ	Διαχειριστής.
Ι. ΔΕΛΑΓΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ	} Μέλη.
Ν. ΛΟΡΕΝΤΖΑΚΗΣ	

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1887

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΚΥΡΙΟΥ Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Σεβαδμιώτατε,

Φιλόμουδοι Κυρίαί και Κύριοι,

Μόνον εκείνος, ὅστις ὑπὸ τὰς φιλοστόργους θωπείας φιλάτων γονέων εἶδε καὶ κατενόησεν ὅποιας πικρίας καὶ ὀπθῶσους μόχθους ὑφίστανται οὔτοι πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τοῦ προσφιλοῦς αὐτῶν τέκνου, μόνον ἐκεῖνος, ὅστις ἐν ταῖς ἀγκάλαις πολυτίμου μητρὸς ἐγαλουχήθη, ἔζησε καὶ ἀνεπτύχθη, ὅστις ἐγένετο αὐτόπτης μάρτυς τῆς ἀνεκφράστου εὐδαιμονίας, ἣν οἱ γονεῖς αἰσθάνονται ὅταν μετὰ πολυτετεῖς ἀγῶνας καὶ δάκρυα ἰδῶσιν ἐνηλικιούμενον πλήρες ζωρότητας καὶ ἀκμῆς τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας των, μόνον ἀληθῶς ἐκεῖνος δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅποιά εἰσι καὶ τὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν καταλαμβάνονται κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν πάντες μὲν οἱ τοῦ **Ἑρμοῦ** ἑταῖροι, ἰδίᾳ δ' ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπὶ δεκαετίαν μὲν ὄλην ἀφιέρωσαν ὑπὲρ αὐτοῦ πάσας τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των, κατὰ δὲ τὴν ἰδρυσιν αὐτοῦ οὐδόλωσ ἐξαντάζοντο βεβαίως ὅτι θὰ ἤξιοῦντο ἡμέραν τινὰ τῆς χαρᾶς καὶ εὐτυχίας νὰ ἰδῶσι τὸ ἔργον αὐτῶν στεφόμενον διὰ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ οὕτως

ἐκτιμώμενον, ὥστε κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς δεκαετηρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, σύμπασα ἡ ἐπιλεκτος καὶ ἀνεπτυγμένη ὁμογενὴς κοινωνία νὰ συρρῆ εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον περίβολον ὅπως ἀντιληφθῆ τῶν ἔργων τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπικροτήσῃ εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἀκαταβλήτου δραστηριότητος, ἀφοσιώσεως καὶ ἐγκαρδίου ἀγάπης. Διότι δὲν εἶναι ὁ Ἑρμοῦς ἐκ τῶν Σωματείων ἐκείνων, ἅτινα δι' ἀφθόνων δωρεῶν καὶ διὰ συνδρομῶν πολυταλάντων ὁμογενῶν ἰδρύθη, ἔζησε καὶ προώδευσεν. Ἡ μικρὰ μνησιαία συνδρομὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁ ὄβολος τῶν φίλων αὐτοῦ κατὰ τὰς εὐεργετικὰς ἑορτάς, αἵτινες ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ διωργανοῦντο ὑπὸ τῶν διευθυνάντων αὐτόν, καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀδελφικὴ ὁμόνοια, μεθ' ἧς στενῶς συνδεδεμένοι εἰργάζοντο πάντες οἱ τοῦ Ἑρμοῦ ἑταῖροι, ἦσαν τὰ μόνα ἐφόδια, δι' ὧν πολλαὶ μὲν σχολαὶ ἔτυχον ἰκανῆς χρηματικῆς βοήθειας, πλεῖστοι ἄποροι μαθηταὶ ἔλαβον τὰ ἀναγκασιῶντα αὐτοῖς διδακτικὰ βιβλία, ἀξιόλογος κατηρητίσθη βιβλιοθήκη καὶ ἐν γένει ἐξεπληρώθη ὁ κοινωφελὴς αὐτοῦ σκοπός, ὅστις μεθ' ὅλας τὰς συμφορὰς ταῖς περιστάσεσιν ἐπενεχθείσας μεταβολὰς οὐδέποτε ἔπαυσε τείνων πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἦτοι πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας. Κατὰ πόσον ἐπέτυχεν ἐν ταῖς προσπάθειαις αὐτοῦ μόνον οἱ ἰδόντες καὶ ἀκούσαντες ἄς κρίνωσιν.

Ποία λοιπὸν ἡ ἀρχὴ τοῦ Συλλόγου Ἑρμοῦ, ὁποῖα ἡ πορεία, ἦν κατὰ τὴν δεκαετίαν ταύτην τοῦ βίου του ἠκολούθησεν, ὁποῖαι αἱ σπουδαιότεραι αὐτοῦ ἀποφάσεις καὶ ἐνέργειαι, καὶ τέλος ὁποῖα ἡ σημερινὴ αὐτοῦ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ κατάστασις, ταῦτα τὰ ζητήματα, περὶ ἃ στραφήσεται ἡ παρούσα ἐκθεσις. Βεβαίως δὲ ἡ ἐκθεσις δεκαετοῦς ἐργασίας Σωματείου, ἡ ἐξιστόρησις βίου πολυκυμάντου καὶ περιπετειώδους ἀπῆται κάλαμον δεξιὸν καὶ δεδοκιμασμένον, εὐφράδειαν δὲ καὶ στρωμυλίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, καὶ τοιαῦτα προσόντα ἐκέκτιστο ὁ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς περυσινής περιόδου ἐκλεγείς ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου περισπούδατος ἡμῶν ἀγαθέλλος κ. Ε. Ἀμαξόπουλος, δυστυχῶς ὅμως παρατεταμένη ἀσθένεια ἠνάγκασεν αὐτὸν μετὰ τινος μῆνης ν' ἀποχωρήσῃ τῆς προεδρίας καὶ νὰ μείνῃ ἡ διεύθυν-

σις τοῦ Συλλόγου εἰς τὸν πρὸ Ὑμῶν εὐσεβάστως ὁμιλοῦντα, ὡς ἕτερον τῶν ἀντιπροέδρων, οὕτω δ' ἐξ ἀνάγκης θὰ λάβῃτε τὴν ὑπομονὴν ἐπιεικῶς ν' ἀκούσῃτε ἐπὶ μικρὸν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀναγινωσκομένης ὑπ' ἐμοῦ τοῦ πᾶν ἄλλο ἢ τίτλον ἀγορητοῦ ἰδιοποιουμένου καὶ ἀντὶ κομψῆς ἀνθοδέσμης ἐστολισμένης δι' ὥραιων καὶ εὐωδῶν ἀνθέων προσφέροντος Ὑμῖν κλωνάρια ἀτάκτως μὲν καὶ ἀκόμψως συνηρμοσμένα, ἀλλ' ἐξ ἐκάστου τῶν ὁποίων κρέματα γλυκύς καὶ ζωογόνος καρπός.

Μετ' ὀλίγων ὅμως ἡ ὑπομονὴ Ὑμῶν ἀνταμειβθήσεται ὑπὸ τοῦ εὐφραδοῦς ἀγορητοῦ τῆς ἡμέρας κ. Ε. Ἀμαξόπουλου, δι' ὃν ἐκ τῶν προτέρων δύναμαι νὰ εἰπω τοῦ καὶ ἀπὸ γλωττίας μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΓΑΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Ἦτο ὥραία Αὐγούστου ἡμέρα, ἡ ἐθνικὴ κίνησις εὐρίσκετο εἰς τὸ Ζενιθ αὐτῆς, διότι ἡ πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας ὀργῶσα ἑλληνικὴ νεολαία κατὰ δεκάδας διεσταυροῦτο σπεύδουσα νὰ ἐγγραφῆ ὅπου τὸ καθῆκον καὶ ἡ ἔμφυτος φιλομάθεια ἐκάλουν αὐτήν, ἐκπληκτος δὲ καὶ δακρύων ἐκ συγκινήσεως ἴστατο ἕκαστος θεώμενος τὰς ἐλπίδας καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους ἀκατασχέτως ὁμοῦντα πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν καὶ κατὰ τοιαύτην εὐήλιον καὶ εὐσιώνιστον ἡμέραν τρεῖς ἀρρήκτως συνδεδεμένοι φίλοι οἱ κ. κ. Κ. Α. Κωσταράκης, Ι. Δ. Ζερβουδάκης καὶ Α. Χ. Στεφόπουλος, ἀπόφοιτοι τοῦ ἐν τῷ Πέραν Ἑλληνικοῦ Λυκείου, καὶ πλήρεις ἔτι ζωηρῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῶν ἀρίστων διδασμάτων, ἅτινα ἐν τῇ σπουδῇ τῶν ἔργων τῶν προγόνων ἡμῶν εἶχον ἀντλήσει, μόνα δ' ἐφόδια ἔχοντες τὴν θέρη τῆς καρδίας τῶν καὶ τὸ κενὸν αὐτῶν βαλάντιον, ἀπεψάδιζον τὴν ἰδρυσιν Σωματείου σκοποῦντος κυρίως μὲν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐν μέρει δὲ τὴν βοήθειαν ἀπόρων μαθητῶν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀμέσως ἀνεκοινώσαντο εἰς στενὸν κύκλον φίλων, οἵτινες προθύμως ἐδέχθησαν νὰ μετάρχωσι τοῦ ἔργου, καὶ οὕτω τῇ 4 Σεπτεμβρίου τοῦ 1877 ἔτους, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, συνεκαλεῖτο ἡ α' συνεδρία τῶν ἰδρυστῶν καὶ ἐπισήμως ἐκηρύττετο ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς θεᾶς τῆς ἱστορίας **Κλειοῦς**. Πάντες οἱ προσελθόντες, ἦτοι οἱ κ.κ. Π. Βάκ, Δ. Παστελάς,

Ἄν. Ἐλευθεριάδης, Κ. Ξανθόπουλος, Κ. Καντεμίρης, Ἄλ. Ἰορδάνου καὶ Κυρ. Παπακυριάκου, ἐθεωρήθησαν ἰδρυταὶ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐξελέγη τριμελὲς προεδρεῖον, ὅπως ἐπὶ δύο μόνον μῖνας διευθύνῃ αὐτόν, διότι τότε ἐν τῇ ἀπειρίᾳ καὶ ἀθωότητι αὐτῶν πάντες ἐπεθύμουν, καὶ ἴσως πολὺ δικαίως, ἵνα συχνότερον μεταβάλλωνται τὰ ἐν τῇ διοικούσῃ ἀρχῇ πρόσωπα.

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς **Κλειούσ** ἦσαν ἀδέβαια καὶ ἀσταθῆ, ὡς ἀδέβαια καὶ ἀσταθῆ εἶσι καὶ τὰ βήματα παντός νεογεννήτου ὄντος. Ἐντὸς ὀλιγίστου διαστήματος διὰ λόγους ἰδίους τὸ ὄνομα τῆς σοβαρᾶς θεᾶς ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ πολυμηχάνου καὶ πολυτεχνίτου θεοῦ **Ἐρμοῦ** καὶ ἐν τῷ νέῳ τούτῳ ὀνόματι παρῆλθεν ὀλόκληρος δεκαετία ἐργασίας, καθ' ἣν, ἂν δὲν δύναται τις νὰ θαυμάσῃ σοφίαν ἀποφάσεως καὶ σοβαρότητα ἔργων, βλέπει ὅμως διαλάμπουσαν τὴν πατροπαράδοτον φιλοποनीαν καὶ τὴν ἀκατάβλητον δραστηριότητα τοῦ Ἑλλήνος, προσόντα, ἅτινα ἀνέκαθεν ἐχαρακτήρισαν αὐτόν.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΩΝ.

Ταχέως οἱ νεαροὶ καὶ σφριγιῶντες Ἐρμαϊκοὶ εἶδον τὰς τάξεις αὐτῶν συμπυκνωμένας καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐβαινε οὕτως αὐξάνων, ὥστε οἱ ἐπὶ τὴν δεκαετίαν ἐγγραφέντες ἀνῆλθον μέχρι τῶν 558· μεθ' ὅλας δὲ τὰς ἔνεκα διαφόρων λόγων παραιτήσεις καὶ διαγραφάς, ἔστιν ὅτε καὶ ἀσπλάγχχους ἐπεμβάσεις τοῦ Χάρωνος, τῆ 31 παρελθόντος Αὐγούστου τοῦ Μητρώου τοῦ Συλλόγου περιελάμβανε 210 μέλη, ὧν 47 ἐπίτιμα, 4 ἀντεπιστέλλοντα καὶ 159 τακτικά· καὶ εἰς τὰς τρεῖς δὲ ταύτας κατηγορίας εὐρίσκει τις ἐκ πάντων τῶν στοιχείων τῆς προκοπῆς καὶ προόδου, ἅτινα περιέχει ἡ ὁμογενὴς κοινωνία. Ἐν τῇ ποικιλίᾳ δὲ καὶ πολλαπλότητι τῶν μελῶν ταύτῃ ὑπῆρξεν ἡ ἀπαραίτητος καὶ ποθητὴ ἐκείνη ἐνότης, ἥτις διεγείρει τὸν ἐνθουσιασμόν, αὐξάνει τὸ θάρρος, θερμαίνει, ζωογονεῖ καὶ ἐπὶ τέλους θαυματουργεῖ· ὅ,τι δὲ εὐχαρίστως ἐπίσης παρετηρήθη πολλοὶ τῶν διαγραφέντων καὶ παραιτηθέντων ἐπανῆλθον καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐκποδῶν ποιοῦντες τὰς αἰτίας, αἵτινες προῦκάλεσαν τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ τῆς παρούσης ἐκθέσεως θλιβεράν

ἀνοίγω σελίδα ἵνα ἐκδηλώσω τὸ ψυχικὸν ἄλγος, ὅπερ ἠσθάνθη σύμπας ὁ Σύλλογος ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλῶν συναδέλφων καὶ πολυτίμων φίλων. Τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἴσως αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπιβλέπωσι καὶ μετέχωσι τῆς χαρᾶς ἡμῶν ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τοῦ Σωματείου, ὅπερ τόσον ἠγάπησαν καὶ ὑπὲρ οὗ τόσον ἐμόχθησαν, ἴσως ὅμως καὶ ἀνησύχως προσέχωσι μίπως τόσον ταχέως ἐλησμονήθησαν ὑπὸ τῶν φίλων καὶ συναδέλφων αὐτῶν καὶ δὴ κατὰ τοιαύτην ἐπίσημον ἡμέραν. Ἄλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ λησμονηθῶσι τόσο ἐπίτιμοι συνάδελφοι, οἱοὶ ἦσαν ὁ αἰδίδιμος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεῖμ ὁ Δ', ὁ Γ. Ζαρίφης, ὁ Π. Βράϊλας Ἀρμένης καὶ ἄλλοι, ὧν ἡ μνήμη δέον νὰ μείνῃ ἱερὰ ἐν τῇ καρδίᾳ παντός ἀνθρώπου; Πῶς δ' ἐπίσης εἶναι ποτε δυνατόν νὰ λησμονηθῶσι πολὺκλαυστοὶ καὶ ἀτυχεῖς φίλοι καὶ συνάδελφοι, οἱοὶ ὁ Δ. Παστελάς, ὁ Ἀθ. Σουτάκης, ὁ Ν. Παξιμάδης, ὁ Λ. Λαζαρίδης, ὁ Ι. Βαλλῆς, ὁ Ἐλ. Θωμᾶ, ὁ Μιχ. Κανέλλος καὶ τελευταῖον ὁ Κ. Μ. Κωνσταντινίδης, οἵτινες τὰ μάλιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ στερέωσιν τοῦ πνευματικοῦ τούτου οικοδομήματος, ὅπερ καλεῖται Σύλλογος **Ἐρμῆς**; Ἐὰν ἐγὼ ἐφαίνομην ἐπιλήθμων τῶν πρὸς τὴν μνήμην αὐτῶν καθηκόντων, θὰ ἠρνεῖτο ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο ἡ χεῖρ μου, ἥτις λεληθότως ἐθύθισε τὸν κάλαμον εἰς τὴν μαύρην μελάνην τῆς θλίψεως, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεθύμουν μόνον διὰ χρυσῶν γραμμάτων νὰ ἐξιστορήσω τὸν βίον τοῦ ἡμετέρου **Ἐρμοῦ**.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ.

Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος συγκροτήσας 240 μὲν εἰδικὰς συνεδρίας, 243 δὲ γενικὰς τῶν μελῶν, πολλὰ συνεζήτησε, πολλὰ ἀπεφάσισε καὶ ἱκανὰ ἐξετέλεσε. Θὰ ἦτο ἀληθὴς ἀγνωμοσύνη πρὸς τὴν ἐπιεικῆ ὑμῶν ὑπομονὴν ἐὰν ἐπεχειροῦσα λεπτομερῶς νὰ ἐκθέσω καὶ ἀναλύσω πάσας τὰς κυριωτέρας ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου, ἀρκεῖ δὲ νὰ εἶπω ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν σπανίως ἐζητήθη ἡ συνδρομὴ αὐτοῦ καὶ δὲν ἔσπευσε κατὰ τὸ δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ἀρωγὸς τῶν αἰτούντων. Αἱ σχολαὶ πολλῶν χωρίων τῆς Μακεδονίας, αἱ σχολαὶ Γαλατᾶ, Ἁγίου Κωνσταντίνου, Φερίκιοι, Βέγκοι, Εὐαγγελιστρίας, Ταταούλων καὶ ἄλλαι, ἐπὶ τέλους δὲ ἡ ἐν τῷ Πέραν Ἐνοριακῇ Σχολῇ τῆς Παναγίας ἔτυχον

τῆς τε ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ **Ἑρμοῦ**. Πλεῖστοι μαθηταὶ ἄποροι καὶ ἐπιμελεῖς ἔλαβον τὰ ἀναγκαίουντα αὐτοῖς διδακτικὰ βιβλία, εἰς πλείστοις δὲ τοιούτους τῶν σχολῶν Φερικιοὶ καὶ Εὐαγγελιστρίας ἐδόθησαν βραβεῖα. Ἐν Εὐαγγελιστρία συνέστη καὶ ἐλειτούργησεν ἐπὶ πολὺ Κυριακὸν σχολεῖον τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ πολλὰ τῶν μελῶν τακτικῶς ἐδίδαξαν ἐγκύκλια μαθήματα. Δις ἐξεδόθη μνηνιαῖον περιοδικόν, ὅπερ διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐκλεκτῶν ἄρθρων εἶχε καταλάβει ἔντιμον θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁμοίων ἔργων, λόγοι δὲ ἀνεξάρτητοι ἐκώλυσαν τὸν Σύλλογον τῆς περαιτέρω ἐκδόσεώς του. Πολλὰ διαλέξεις καὶ μαθήματα ὑπὸ διαφόρων ἐν ταῖς συνεδριαῖς τῶν μελῶν ἐγένοντο. Διωργανώθησαν δὲ καὶ διεξήχθησαν πλείστα εὐεργετικά καὶ ἑορταί, ἐπιτυχοῦσαι ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς, ὧν τὸ προῖόν ἱκανῶς ὑπεβοήθησε ταῖς τοῦ Συλλόγου ἐνεργείαις.

Ἐνταῦθα ἀνάγκη νὰ εἰπωμέν τινα περὶ τῆς μετὰ τῆς ἐνοριακῆς Σχολῆς τοῦ Πέραν συμβάσεως ἡμῶν, ἥτις ὑπὸ τοὺς αἰδιωτέρους οἰωνοὺς συνομολογηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου κ.κ. Στ. Βουτυρᾶ, Ι. Σταμέλου, Ἡλ. Βαλσαμάκη, Δ. Μοστράτου καὶ Α. Χ. Στεφωπούλου καὶ τῆς ἐφορείας τῆς Σχολῆς καὶ ἐν ἐπευφημίαις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα κοινότητος δεκτῆ γενομένη ἐληξε τῇ 5 παρελθόντος Ἰουλίου καὶ σιωπηλῶς κατηργήθη, ἀφοῦ κατεδείχθη ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἦσαν μὲν εὐχάριστα, λαβούσης τῆς Σχολῆς ὑπὲρ τὰς 119 λίρας Τουρκίας, ἀλλ' οὐχὶ βεβαίως ἀνάλογα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Συλλόγου καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς. Ἡδύναντο ἴσως νὰ ᾤσι σπουδαιότερα, ἀλλὰ διάφοροι ἀντίξοοι περιστάσεις συνετέλεσαν ὥστε ἄλλαι μὲν αἱ βουλαὶ ἡμῶν νὰ ᾤσιν, ἄλλα δὲ αἱ ἀνάγκαι ἡμῶν νὰ κελεύσωσι, καὶ ὅν μετὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ 44 ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ, ὅπερ ἐν τῇ ἀφελείᾳ συντομίᾳ του περιεῖχε τὸσαῦτην δύναμιν, ὥστε προῶριστο ν' ἀνατρέψῃ αὐτὰς τὰς βάσεις τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ καταστῇ, ἂν μὴ ὁ μόνος, ὁ κυριώτερος σκοπὸς αὐτοῦ. Τὸ πολυμήχανον τοῦτο ἄρθρον ὀρίζει ἀπλῶς ὅτι: **Ἐὸ Σύλλογος ἐπιθυμῶν νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματος ἐν τῇ ἐνταῦθα ὁμογενεῖ κοινωνίᾳ διοργανοῖ αἰσθητικὰ μαθήματα φωνητικῆς καὶ ὁργανικῆς μουσικῆς.** Τὴν πρώτην ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως **Μουσικοῦ τμήματος** ἐν

τῷ **Ἑρμοῦ** συνέλαβε καὶ διετύπωσεν ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συνάδελφος κ. Β. Βράνος, ὅστις λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰργάσθη ὑπὲρ πραγματοποιήσεως αὐτῆς, ὁ δὲ Σύλλογος ἐκτιμῶν τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ ἀνεκήρυξε τὸ μὲν Α' ἔτος πρόεδρον, ἀπὸ διετίας δὲ ἦδη ἐπιτίμον πρόεδρον τοῦ τμήματος. Τίς ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπικροτήσῃ εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐν τῷ **Ἑρμοῦ** κίνησιν, ἥτις ἔμελλε νὰ δώσῃ τὴν πρώτην ὠθησιν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων καλλιέργειαν τῆς θείας τέχνης, τοῦ ἁθωτέρου καὶ γλυκυτέρου τούτου μέσου πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τῆς μουσικῆς τέρονται καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα ἔτι, διὰ τῆς μουσικῆς ἐξημεροῦται ὁ ἄγριος, καταπραῦνεται ὁ θυμῶδες, παρηγορεῖται ὁ τεθλιμμένος, ζωογονεῖται ὁ πάσχων, ὑμνεῖται ὁ Πλάστης, διεγείρεται ὁ ἅγιος ἐκεῖνος ἐνθουσιασμός, ὅστις ἐξαγνίζων τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου ὠθεῖ αὐτὸν εἰς τὴν τέλεισιν σπουδαίων ἔργων, καὶ μετὰ μουσικῆς ὁδηγοῦσιν ἡμᾶς εἰς τὴν τελευταίαν ἡμῶν κατοικίαν. Ἐνὶ λόγῳ δὲ ἡ μουσικὴ, ὡς ὁ λαμπρὸς ἥλιος, πανταχοῦ διαχέει τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας αὐτῆς. Καὶ ὅμως πολλοὶ μάντις κακῶν **εὐρέθησαν**, οἵτινες ὡς ἀπὸ τρίποδος ἀπεψάνθησαν ὅτι πλῆρες ναυάγιον περιέμενε τὰς ἐνεργείας ταύτας τοῦ Συλλόγου. Οὕτω τὸ Α' ἔτος τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ μουσικοῦ χοροῦ παρῆλθεν ἐν δυσκολίαις μὲν, πλὴν αἰσίως.—Τὸ Β' ἔτος εἶδε διπλασιαζομένους τοὺς μαθητὰς καὶ μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνου φοιτῶντας, τὸ δὲ ὁμογενὲς δημόσιον ἄρθρον συρροῦσαν εἰς τὴν α' μουσικὴν συναυλίαν τοῦ **Ἑρμοῦ** ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχετο τοὺς ἀρτιδιδάκτους νεαροὺς μουσικοῦς καὶ μετὰ συγκινήσεως ἐβλεπε πραγματοποιούμενον ὅ,τι πᾶσα μὲν ἑλληνικὴ καρδία ἐπόθει, οὐδόλωσ ὅμως εἰδέτι ἥλιπιζεν. Ἀποδώσωμεν δ' ἐνταῦθα τὸν δίκαιον ἔπαινον τῇ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιτροπῇ τοῦ μουσικοῦ τμήματος, ἥτις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ παρὰ τῷ μεγαλωνύμφῳ Ζάππᾳ νῦν εὐρισκομένου κ. Ι. Καραβασίτη σχόντος συναδέλφους τοὺς κ.κ. Ι. Δελαγραμμάτικαν, Α. Θεοδορίδην, Ν. Λορεντζάκη καὶ Α.Χ.Στεφῶπουλον, διευθυντὴν δὲ τοῦ μουσικοῦ χοροῦ τὸν διακεκριμένον μουσικοδιδάσκαλον κ. Ο. Déthier, κατῶρθωσε τὴν παγίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἐνεθάρρυνε τὸν Σύλλογον, ὅστις ἐθεώ-

ρησε κατάλληλον τὴν περίστασιν ν' ἀποφασίσῃ τὴν διοργάνωσιν μαθημάτων ὀργανικῆς μουσικῆς καὶ τὴν ἰδρυσὶν μουσικοῦ χοροῦ Κυριῶν, ἵνα δοθῇ εὐρύτερα ὄψιν εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἀλλὰ τῶν μὲν πρώτων ἡ ἔναρξις ἀνεβλήθη διὰ τὴν νέαν Συλλογικὴν περίοδον, τοῦ δὲ δευτέρου ἡ ἐπιπέτεια ἀνετέθη κοσμητεία ἐκ τῶν εὐγενῶν Κυριῶν Π. Ταμβάκου, Ἐλ. Ζαβιτιάνου, Ἄρ. Ναοῦμ, Ἐλ. Ἰγγλέση καὶ Σταματιάδου, αἵτινες προφρόνως ἀπεδέξαντο τοῦτο καὶ πρὸς ἄς καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας. Ἐχομεν πλήρη συναίσθησιν τῆς σοβαρᾶς εὐθύνης καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου, ὅπερ ἀνελάδομεν, ἀνεμετρήσαμεν ἀκριδῶς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις καὶ θαρραλέοι ἀνελάδομεν τὸν ἀγῶνα, ὃν ἱερὸν καὶ θερμορῶδες πῦρ τῆς καρδίας ὑπνύρομεν. Ἐνδεχόμενον πολλοὶ νὰ πολεμήσωσιν ἡμᾶς, ἐνδεχόμενον **πολλὰ** νὰ παρεμβληθῶσιν ἡμῖν κωλύματα, ἀλλ' ἔχομεν τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀγνή ἀφοσίωσις καὶ ἡ πρόθυμος αὐταπαρνησία ἐπὶ τέλους θὰ θριαμβεύσωσι, διότι δὲν φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ἐφαρμόζειν νεωτερισμὸν σύμφωνον πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὰς μεταβολὰς τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι πρόωρον. Οὐδέποτε εἶναι πρόωρον ὅ,τι ἐφαρμόζεται μετ' ἐπιγνώσεως τῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα μέλλει ταχέως ἢ ἀργὰ νὰ ἐπενέγκῃ. Δυνάμεθα δὲ νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κλάδου τούτου τοῦ Συλλόγου οὐ μόνον θὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς μουσικῆς μορφώσεως τῆς ἐνταῦθα ὁμογενοῦς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ θὰ φέρῃ τῷ Συλλόγῳ τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις, ὅπως εὐρύτερον προσέρχεται ἀρωγὸς ἀπόροις σχολαῖς καὶ μαθηταῖς, καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς γεραρᾶς καὶ προσφιλοῦς πᾶσιν ἡμῖν Σχολῆς τῆς Παναγίας, εἰς ἣν τόσοὶ ὀφείλουσιν ἂν μὴ εὐρεῖαν παιδευσιν τοῦλάχιστον τὰς πρώτας βάσεις τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως. Εἰς τοιοῦτον εὐάρεστον ἀποτέλεσμα βεβαίως θὰ συντελέσῃ ἡ προθυμία πάντων τῶν μελῶν τοῦ μουσικοῦ χοροῦ καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῆς νέας ἐπιτροπῆς τοῦ μουσικοῦ τμήματος, ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω καὶ ἣν ἀποτελοῦσιν οἱ κ.κ. Π. Δούκας, Δ. Βερνουδάκης, Α. Θεοδωρίδης καὶ Ι. Χ. Στεφάνουλος.

Διετηρήσαμεν σχέσεις μετὰ τῶν πλείστων ἐνταῦθα, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σωματείῳ, μεθ' ὧν

ἀντηλλάξαμεν ἐπιστολάς, ἐπεστελλόμεν δὲ τοῖς πλείστοις τὸ περιοδικὸν ἡμῶν.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι τὸ σπανίως ἀπαντῶμενον γεγονός τῆς συγχωνεύσεως ἐν τῷ **Ἐργῷ** τοῦ ἐπὶ τινα χρόνον λειτουργήσαντος Συλλόγου **Ἀρωγοῦ**, οὗ οἱ ἰδρυταὶ προτιμήσαντες τὴν ἐνίσχυσιν συμπαγοῦς Σωματείου, ὅλον ἦτο ὁ **Ἐργῆς**, τῆς ἀμφιβόλου διατηρήσεως νέου σωματείου, τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκοντος σκοπὸν, προσεκομίσαντο ἡμῖν ἱκανοὺς ἀγαπητοὺς ἐταίρους, 500 περίπου βιβλία, σκεύη τινὰ καὶ 4 λίρας ὀθωμανικὰς εἰς μετρητά. Θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν ἐν παρομοίαις περιστάσει πάντες οἱ συνένωσιν Σωματείῳ ἢ Σχολῶν ἐπιθυμοῦντες ἐδείκνυον τοιαῦτα αἰσθήματα αὐταπαρνησίας καὶ μετριοφροσύνης.

Δὲν εἶναι ἄσκοπος ἡ ἐνταῦθα ἀναγραφὴ τῶν τερπνῶν καὶ ποιητικωτάτων ἐκδρομῶν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἃς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν κατὰ Μάϊον ἐποιοῦν δι' ἐπὶ τούτῳ ἀτμοπλοῖου. Αἱ ἐκδρομαὶ αὗται, ὅλως ἀνεπισήμως διοργανοῦμεναι καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναμίξεως τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου, συνετέλουν πρὸς σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν, αἵτινες ἐνοῦσι τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐγγραφὴν νέων συναδέλφων καὶ τὴν ἀναζωπύρησιν τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Σωματείου ἡμῶν ἀφοσίωσεως. Ἀρκεῖ δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ταύτης ἡ ἀνάμνησις, ὅτι ἐν ἀγροτικῇ ἐκδρομῇ ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐγεννήθη ἡ ἰδέα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παρ' ἡμῖν καλλιέργειας τῆς μουσικῆς.

Πρὸς ἐνέργειαν δὲ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συλλόγου ἀπεστείλαμεν ἐπιστολάς 2,262 καὶ ἐλάβομεν 660, ποσὰ σεβαστά, μαρτυροῦντα τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν κατὰ καιροῦς γενικῶν γραμματέων.

ΠΕΡΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΥ.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Συλλόγου, ἥτις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ δι' ἀληθῶν ἀλμάτων ἀνεπτύχθη ἐπαρκῶς διὰ δωρεῶν ἀφθόνων καὶ ἀξιολόγων, ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἔμεινε σχεδὸν στάσιμος, οὐχὶ βεβαίως ἐλλείπει προνοίας καὶ προθυμίας τῶν ἐπιμεληθέντων αὐτῆς, ἀλλ' ἴσως πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔνεκα τῶν ἐν τῷ σκοπῷ τοῦ Συλλόγου μεταβολῶν, αἵτινες ἀπεροδῆ-

σαν πᾶσαν τὴν προδοχὴν τῶν διευθυνάντων αὐτόν. Ἐν τούτοις μέχρι τῆς 31 παρελθόντος Αὐγούστου περιελάμβανε 2,000 περίπου τόμους καὶ φυλλάδια, ἐν οἷς ἱκανὰ σπουδαία καὶ ἀξιόλογα ἔργα δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τοῦ κ. Ὁδ. Ἰαλέμου καὶ πολλῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἡμῶν. Ἐλπίζωμεν ὅτι κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον θὰ δοθῇ νέα ὄθησις εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ὃν διευθύνει φιλότιμος καὶ φιλόκαλος συνάδελφος ὁ κ. Μ. Σμπυράκης.

Ἐλθόμεν ἤδη ἐπὶ τὸν σπουδαιότερον κλάδον τοῦ Συλλόγου, ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐν τῇ δεκαετίᾳ κινήσεως τοῦ Ταμείου, τῆς ψυχῆς ταύτης οὐ μόνον ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ὁματείων καὶ κοινοτήτων καὶ ἔθνων καὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων ἀνεφώνει ὁ μέγας καὶ εὐφραδῆς ῥήτωρ τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἡ ἀλήθεια αὕτη οὔτε ἔπαυσε, οὔτε θὰ παύσῃ οὐδα ἀνεπίδεκτος διζητήσεως. Καὶ αἱ ὠραιότεραι ιδέαι καὶ τὰ μεγαλοφυέστερα σχέδια καὶ αἱ εὐγενέστεραι προθέσεις κλονίζονται, ἂν μὴ ναυαγῶσιν, ὅταν λείπῃ ἡ φοβερὰ αὕτη δύναμις, ἥτις καλεῖται χρυσός. Ἄνευ αὐτοῦ δὲν κινεῖται ἡ μηχανή, ἄνευ χρημάτων δὲν δύναται δυστυχῶς νὰ κινήθῃ ὁ κόσμος καὶ τούτου ἕνεκα καθ' ἑκάστην ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἀπαρατήρητοι τοσαῦται μεγαλοφυΐαι ἢ τοσαῦται εὐγενεῖς ὑπάρξεις, διότι δὲν νύτυχον νὰ ἔχωσι σύμμαχον τὸ ὄργανον μὲν τοῦτο πολλακίς καὶ τὸν σκοπὸν πάσης ταπεινῆς πράξεως, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τὴν μόνην δύναμιν, ἥτις ἀναδεικνύει καθ' ἑκάστην πρὸς τοῖς πλείστοις ἀναξίους καὶ πολλοὺς κεκτημένους ὅλα τὰ δῶρα τῆς φύσεως, οἷτινες θὰ ἐναυάγουν παλαιότερες κατὰ τῶν τρικυμιῶν τῆς κοινωνίας.

Ἡ ὅλική κίνησις τοῦ ἡμετέρου ταμείου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ δεκάτου ἔτους ἀνῆλθεν εἰς εἰσπράξεις μὲν 131,110.50 εἰς δαπάνας δὲ 123,493.25, ὥστε τὸ παρουσιασθὲν περίσσευμα ἀνέρχεται εἰς γρ. 7,617.25. Ἐκ τούτου γρ. 5,395 εἰσὶν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον καὶ γρ. 2,222.25 ἐνεργητικόν. Ἐκ τῶν δαπανῶν κατεβλήθησαν :

Εἰς διαφόρους ἐκπ. ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν Σχο-	
λὴν Παναγίας.	Γρ. 57,037.50
Εἰς τὸ μουσικὸν τμήμα	» 7,846
» ἐνοίκιον, ἔξοδα γραφείου, ταχυδρ., ἐπι-	
πλα, ὑπηρεσίαν κλπ.	» 58,609.75
Ἦτοι ἐν ὅλῳ	Γρ. 123,493.25

Ἐὰν δ' εἰς τὸ περίσσευμα προσθέσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν καθυστερουσῶν συνδρομῶν καὶ τὴν τῶν ἐπίπλων καὶ βιβλίων, ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου ἀνέρχεται εἰς 20,000 γρ. περίπου.

Ἄνεπιληπτος ὑπῆρξεν ἡ διαχείρισις τοῦ ἡμετέρου ταμείου, ὡς ἀπέδειξαν αἱ ἐκθέσεις τῶν κατ' ἔτος ἐκλεγομένων ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν, ἰδίᾳ δὲ ὁ Σύλλογος ἔχει ἰδιαίτερον λόγους νὰ εὐχαριστῇ τῷ ἀπὸ πενταετίας διατελοῦντι ταμίᾳ αὐτοῦ κ. Α. Κ. Γεράρδῳ, ὅστις πάντοτε ἐπεδείξατο τάξιν καὶ ἀκρίβειαν καὶ ἀφοσίωσιν ἐν τῷ πολυμύχῳ καθήκοντι του.

Ὁ Σύλλογος νύτυχον ν' ἀναγράψῃ ἓνα μὲν μέγαν εὐεργέτην τὸν διακεκριμένον δημοσιογράφον καὶ ἀφιλοκερδῆ πατριώτην κ. Ὁδ. Ἰάλεμον, ὅστις ὠδήγησε τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα καὶ μετὰ σπανίας ἀφοσιώσεως συνετέλεσε λόγῳ καὶ ἔργῳ ὑπὲρ τῆς παγιώσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτοῦ, δι' ὃ ἐν ἐπευφημίαις εἶχεν ἀναγορεύσει αὐτὸν ἐπιτίμιον πρόεδρον κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του, καὶ δωρητὰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὸν Δ. Λιάμβενν καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀοιδίμου Ζ. Στεφάνοβικ Σκυλίτζην. Ἀλλὰ τὰ τρία ταῦτα ὀνόματα δὲν εἶναι μόνον ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς εὐγνωμονούσαις καρδίαις πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ οὐδὲ στιγμὴ παρέρχεται, καθ' ἣν μετὰ συγκινήσεως δὲν προφέρεται τὸ προσφιλὲς ὄνομα τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἐπιτίμου συναδέλφου ἡμῶν κ. Ὁδ. Ἰαλέμου, ὅστις τίς οἶδε τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Φαραῶ μακρὴν ἡμῶν εὐρισκόμενος ὑπὸ ποίων αἰσθημάτων κατέχεται.

Τοιοῦτοι λοιπὸν, φιλόμουσον ἀκροατήριον, καὶ τοσοῦτοι οἱ καρποὶ δεκαετοῦς ἐργασίας τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ἂν μὴ ἀνάλογοι πρὸς τὰς προσδοκίας τῶν ἁγαν ἀπαιτητικῶν, τουλάχιστον ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων τῶν ἐπιεικῶν καὶ δι-

καίον κριτῶν, οἵτινες τὰς κρίσεις αὐτῶν μορφόνουσιν ἐκ τῆς ιδέας, ὅτι ὅλον τὸ ἐπιτελεσθὲν πνευματικὸν οἰκοδόμημα τοῦ Ἑρμοῦ δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν πείραν καὶ τὰ φῶτα ἀνδρῶν ὠρίμου ἡλικίας καὶ ἀφθόνων ὑλικῶν μέσων, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν ἀφροσύνην νεαρῶν ἐλληνοπαίδων, ὧν ὁ ζῆλος καὶ αἱ θυεταὶ εὐρίσκοντο εἰς πλήρη ἀντιθεσιν, ὡς προεῖπον, πρὸς τὸ πενιχρὸν αὐτῶν βαλάντιον καὶ τὴν ἐλλειψὶν ὠρισμένης κοινωνικῆς σειρᾶς. Δώδεκα πρόεδροι διτύθονον τὸν Σύλλογον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἦτοι οἱ κ.κ. Κ. Σανθόπουλος, Ι. Ζερβουδάκης, Α. Πέκιος, Κ. Κωσταράκης, Ι. Τζαύρας, Δ. Λιάμπες, Ν. Τρωιάνος, Ἄλ. Στεφῶπουλος, Ὅδ. Ἀνδρεάδης, Δ. Μοστράτος, Ἡλ. Βαλσαμάκης καὶ Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος, καὶ οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ὡς μόνα προσόντα αὐτῶν εἶχον τὴν θερμὴν αὐτῶν φιλογένειαν, τὸν πρὸς τὰ καλὰ ἔρωτα καὶ τὴν πλήρη συναίσθησιν τῶν καθκόντων αὐτῶν. Διὰ τοιούτων δυνάμεων κατῶρθωσαν ὥστε τὸ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμενον Σωματεῖον ν' ἀπολαύσῃ ἀμεριότου τῆς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ, ὅπερ κατ' ἔτος ἤρχετο νὰ ἐπικροτήσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἀτήτων κόπων καὶ θυσιῶν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου, ἣν ἐκόσμησαν διὰ πανηγυρικῶν ρήτορες σπουδαῖοι καὶ εὐφραδεῖς ὡς οἱ κ.κ. Ι. Βαλαβάνης, Ὅδ. Ἰάλεμος δις, Στ. Βουτυρᾶς δις, Ι. Ἀριστοκλῆς, Κ. Καλλιᾶδης βένης, Κ. Τσοῦλας, Νικ. Φωτιάδης, κοσμηθεὶς δὲ καὶ ὁ λιγύς τῆς σήμερον ἀγορητής κ. Ε. Ἀμαξόπουλος.

Πόσον λοιπὸν εὐτυχεῖς λογίζονται σήμερον πάντες ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἐταῖρων καὶ τῶν φίλων τοῦ Ἑρμοῦ, οἵτινες περιθάψαντες τὸν ἀδύνατον καὶ τρέμοντα νεοσσὸν κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα μετὰ στοργῆς παρηκολούθησαν τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ καὶ σήμερον παρίστανται εἰς τὸν ἐπίσημον πανηγυρικὸν τῆς ἐνπλικιότητός του, εἰς τὴν ἐπίσημον ἀνακήρυξιν τῆς λήξεως τῶν ἀδυνάτων πτερυγισμάτων του καὶ τὴν ἐναρξιν δι' αὐτὸν νέας περιόδου ζωῆς, ἀκμῆς καὶ ἐπιτυχίας! Ποσάκις κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἠσθάνθησαν φόβους ναυαγίου τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν, ποσάκις ἐνόμισαν ὅτι θ' ἀπέλειπον αὐτοὺς αἱ δυνάμεις, ἀλλὰ τὸ ὠραῖον γνωμικὸν τοῦ Συλλόγου **Παρασκέυαζε θαντὸν ἄξιον τῶν γονέων** καὶ τὸ ῥητὸν τοῦτο **Θαροεῖν κρη τὰχ' αὔριον ἐδεε' ἄμεινον**, ὅπερ ἀνέγραψεν ὁ δεβαστὸς Φιλολογικὸς Σύλλο-

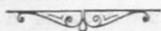
γος ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ἤρχοντο πάντοτε εἰς τὰ χεῖλη αὐτῶν καὶ πράγματι ἐδίδον αὐτοῖς θάρρος καὶ νέαν δύναμιν.

Ἦδη τὸ τῆς ληξάσης περιόδου προεδρεῖον, ὅπερ ἀπετέλεσαν οἱ κ.κ. Ε. Ἀμαξόπουλος, πρόεδρος, Α. Χ. Στεφῶπουλος καὶ Ζ. Βασίλαρος, ἀντιπρόεδροι, Ἰάκωβος Βασιάδης, εἰδ. γραμματεὺς, Α. Κ. Γεράδδος, ταμίας, καὶ Μ. Συμπυράκης, βιβλιοφύλαξ, προσερχόμενον ἵνα δι' ἑμοῦ δῶ λόγον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ συγχρόνως πλέξῃ ἀμάραντον στέφανον διὰ πάντας τοὺς λόγῳ καὶ ἔργῳ ὑπὲρ τοῦ Ἑρμοῦ συντελέσαντας, δρέπει ὀλίγα εὖσσμα ῥόδα ἐκ τοῦ εὐανθοῦς λειμῶνος, ὃν ἀποτελοῦσι τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου, καὶ μεταξὺ τῶν ῥόδων τούτων τίθησιν ὡς μαργαρίτας τὰς εὐλογίας τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κοινωνίας.

Καιρὸς ἦδη ἵνα ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχαριστήσωμεν πρῶτον μὲν τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ Διονυσίῳ τῷ Ε', ὅστις αἰθνηδίως κωλυθεὶς νυδόκησε δι' ἐπαξίου ἀντιπροσώπου, οἷος ὁ ἅγιος Δρυῖνουπόλεως κ. Κλήμης, νὰ ἀγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ τὴν πανήγυριν ἡμῶν ταύτην, κατόπιν δὲ τῷ δεβαστῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ, ὅστις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑρμοῦ ὡς ἀληθῆς πατὴρ ὑπεστήριξεν αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ἑρμοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργασθεῖσι, τοῖς ἀδελφοῖς Σωματείοις, ἅτινα ἐσπευσαν σήμερον ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν, ὡς καὶ πᾶσι τοῖς μεθ' ἡμῶν ἐν σχέσει διατελοῦσι, τῇ ἐνταῦθα δημοσιογραφίᾳ, ἥτις πάντοτε ἐκθύμως ὑπεστήριξε καὶ ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς, ἰδίᾳ δὲ τῷ λαοφιλεῖ καὶ φιλομούσῳ ἡμῶν ἄνακτι Σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμήτ Χάν, ὅστις ἀληθῶς δὲν ἀφίνει νὰ παρέλθῃ μία στιγμή χωρὶς νὰ σκεφθῇ περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ἀνάπτυξιν, μόρφωσιν καὶ εὐημερίαν τῶν ὑπικόνων αὐτοῦ, ἔχων συναντιλήπτορα κυβέρνησιν ἀποτελουμένην ἐκ πεφωτισμένων καὶ διαπρεπῶν λειτουργῶν, ἀντιπροσωπευομένων δὲ σήμερον ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ πολυμαθοῦς μέλους τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς παιδείας κ. Ι. Ἀριστοκλέους.

Καὶ νῦν, φίλοι ἐταῖροι, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι τὸ νέον προεδρεῖον, ὅπερ ἀνέδειξεν ἡ ὑμετέρα ψῆφος, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Ζαβιτσιάνου, προέδρου, Ζάνου Βασίλαρου καὶ Ἀθ. Ἀποστολίδου, ἀντιπροέδρων, Ἰακ. Βασιάδου, γεν. γραμματέως, Θ. Δημητριάδου, εἰδ. γραμματέως, Α. Κ. Γεράδδου, ταμίου, καὶ Μ. Συμπυράκη, βιβλιοφύ-

λακος, περιέχει ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα ὅπως ἡ ἐπ' αἰδίους οἰωνοῖς ἀρξαμένη νέα περίοδος τοῦ Ἑρμοῦ ἀποβῆ καρποφόρος καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους ἡμῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ρέκτου καὶ δραστηρίου προέδρου τοῦ Συλλόγου εὐρέθη ὁ ἄνθρωπος, ὃν διὰ φανοῦ ἐζήτηι ὁ Διογένης καὶ ὃν πάντες ἐποθοῦμεν. Εἶθε ἡ ἀρξαμένη σπουδαία ἐνέργεια ν' ἀναπτύξη οὕτω τὸν Σύλλογον ἡμῶν, ὥστε κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ νὰ πανηγυρίζηται ἀληθῆς ἐορτὴ κοινωνίας καὶ ἔθνους, τοῦτο δὲ οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον, εἴαν, ἀφοῦ ἤδη κατερρίψαμεν πάντας τοὺς χωρίζοντας ἡμᾶς κοινωνικοὺς φραγμοὺς, μὴ λησμονήσωμεν ὅτι καθῆκον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων εἶναι **Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.**

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΡΥΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Κ. Ι. Α. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

ΕΝ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΗ, 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Δὲν ἔρχομαι ὑψιπετής, ζηλῶν Ὀμήρων κλέη,
νὰ ψάλλω ἔργα θαυμαστὰ ἀνδρῶν τῆς γῆς μεγάλων,
—ὠκεανὸς ἢ ποίησις, καὶ δειλιῶ τὸν δάλον--
ἐμπνεύσεώς μου ταπεινῶς ἡ ἐφοκίς προσπλέει,
καὶ ἔρχομαι ἔργα τὰ μικρὰ τῶν ἀδελφῶν μου ψάλλων.

Εἶναι λαμπρὸς ὁ ἥλιος, ὁ θάλαππων, ὁ φωτίζων,
καὶ ὁ παρέχων τὴν ζωὴν, τοῦ ἕαρος τὰ κάλλη·
εἶναι ὁ κρῖνος θαυμαστός, ὅστις ἐξέχων θάλλει·
ὁ μὲν τὴν γῆν ἀναγεννᾷ πυκνὰς νεφέλας σχίζων,
τοῦ δὲ μακρὰν σκορπίζεται μυρόπνους ἡ παιπάλη.

Εἶναι παρήγορον τὸ φῶς τὸ ἀμυδρὸν ἐπίσης
τοῦ λύχνου, ὅπερ εἰς πτωχοῦ τὸ δῶμα τρεμοδύνει,
ὅπερ τὸ ἔργον πάσχοντος τὸ νύκτιον φαιδρύνει·
θέλγει ἐπίσης τὸ λεπτὸν τὰς εὐγενεῖς αἰσθήσεις
τοῦ ἰου μῦρον, εἰς δριμὴν χειμῶνα ὅπερ χύνει.

Ἐνίστε τὸ ταπεινὸν τοῦ πένητος κηρίον
τὸν ἥλιον ἐμπνεύσεως μεγάλης διανοίγει·
ἢ εὐωδία τοῦ μικροῦ τοῦ ἰου ἂν ὀλίγη,
εἶναι τὸ ἄνθος πλὴν αὐτὸ τὸ ἄνοιξιν μινυῶν·
μικρὰ τῶν δύο ἡ ἀρχὴ εἰς τέλος καλὸν λήγει.

Δὲν ψάλλω ἦλιον ἐγὼ, οὐδ' ἄνθους λαμπροῦ μῦρα,
— Ὅμηρον τὰ ἐκόσμησαν ἐμπεπνυμένα ἐπη,—
πρὸς μίμησιν ἢ Μοῦσά μου τοὺς τόνους τῆς δὲν τρέπει·
μικροῦ κηρίου μικρὸν φῶς ἢ ἐμὴ ψάλλει λύρα,
κι' ἄρκειτ' εἰς δάφνην ταπεινὴν, ἣν παρὰ φίλων δρέπει.

Ἡμέραν θέρους νέοι τρεῖς στενωῶς συνδεδεμένοι
εἰς ἔργον ἀπεψάσισαν καλὸν ν' ἀποδυθῶσι,
καὶ τούτοις ἠκολούθησαν εἰς δέκα ἔτη τόσοι,
ὥστ' εἶπατε τῆς πόλεως αὐτῆς τίς ἀπομένει
χωρὶς τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ τῷ ἔργῳ νὰ μὴ δώσῃ.

Πολλοὺς ἀγῶνας συνεχεῖς τὰ δέκα ἔτη εἶδον,
καὶ ἀψοσίωσιν πολλήν, γενναῖοι στρατιῶται
ὄτε τὸ ἔργον ἐφθινεν ἐφαίνοντο, καὶ τότε
ἀνεπτεροῦτο ἢ φερό τῶν πιπτουσῶν ἐλπίδων,
καὶ ἐκυβέρνων πάντοτε πιστῶς ἀρχαὶ αἱ προῦται.

Σπουδαὶ γλυκεῖαι ἀδελφῶν καὶ συνδρομαὶ πενήτων,
αἱ μὲν τοῦ πνεύματος λαμπρὰς διήνοιγον ἐκτάσεις,
αἱ δὲ ἀπόροις ἐδίδον παιδείας πρώτας βάσεις·
ὁ Σύλλογος παρίστατο ἀρχὰς διττὰς κηρύττων,
ἀγάπην ἅμα καὶ σπουδὴν, θεσμοὺς σοφίας πάσης.

Ἐὰν παρέσχον οἱ σοφοὶ εἰς τὴν παιδείαν ὄσιν,
κ' οἱ πλοῦστοι συνίνεγκον ἀφθόνως τὸ χρυσίον,
δὲν ἔκαυσε πλὴν ἄκαρπον τὸ τοῦ Ἑρμοῦ κηρίον,
ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα ἐξήγειρε ναί! τόσῳ,
ὄσῳ οὐδὲ σοφῶν χρῆσμοί, οὐδὲ χρυσὸς πλουσίων.

Καὶ δὲν ὑπῆρξεν ὁ Ἑρμῆς ἐν σωματεῖον μόνον
παρέχον συνδρομὰς ἀπλῶς καὶ τὴς σπουδῆς ἐγεῖρον,
ἀλλ' ἦν εἰς κύκλος ἀδελφῶν τοὺς πάντας ἐπισύρων
εἰς τὸ μικρὸν τοῦ στάδιον τῶν εὐγενῶν ἀγῶνων,
ὁ μέσῳ ἦνοιγ' εὐθαρσῶς δι σκερειῶν ἀπειρών.

Πόσων Μαίων θελκτικῶν αὐγὴ δὲν εἶδε πρώτη
χαρίεσσαν καὶ εὐγενῆ τῶν ἀδελφῶν χορείαν
εἰς τοῦ Βοσπόρου νὰ ζητῇ τὴν μάγον παραλίαν,
ὅπου τὸ κύμα ἐρχεται κ' ἠδυπαθῶς ὑπνώττει,
νὰ μαρτυρήσῃ ἐν χαρᾷ τὴν διαρκῆ φιλίαν.

Δέκα Μαίων αἱ αὐγαὶ παρῆλθον ἦδη πλέον
κ' οἱ τρεῖς οἱ νέοι, οἱ στενωῶς ποτὲ συνδεδεμένοι
προσῆλθον πάλιν, δύω πλὴν, νὰ ἴδωσι πῶς βαίνει
τὸ ἔργον τῶν τὸ προσφιλές, τὸ βλέπουσιν ἀκμαῖον,
ζωὴ ὠραία εἰς αὐτὸ πῶς εἶναι ὠρισμένη.

Εἶναι ἀγάπης σύνοδος, πανήγυρις φιλίας
ἢ τοῦ συλλόγου ἑορτή, ἂν ὄχι τῶν γραμμάτων·
νέους θεσμοὺς ἀβρότητα καὶ εὐγενείας πλάττων
παρήγορος εἶν' ὁ Ἑρμῆς πασχούσης κοινωνίας,
καὶ ἐλεγκτῆς ἀμείλικτος κοινῶν ἐλαττωμάτων.

Δὲν λέγω τί ἐτέλεσεν, ἄλλος ὑμῖν ἄς εἶπῃ
ποδάκις ἔγιν' ὁ Ἑρμῆς παράδειγμα ὠραῖον,
πῶς ἦν τὸ στάδιον αὐτοῦ τὸ ἐν ἀγάπῃ ῥέον
εὐεργεσίας στάδιον, ἐνταῦθα πᾶσα λύπη
παρηγορίαν ἀδελφοῦ ἀνεύρισκε καὶ πλέον.

Δὲν ἐζητήσαμεν ἐδῶ ἐπίδειξιν τοῦ πλοῦτου,
διότι πλοῦτος ἔλειπεν, ἀλλ' οὔτε καὶ σοφίας
εἰς τόπον ὅπου δίδονται μόλις ἀρχαὶ παιδείας,
δὲν ἔκαυχᾶτό τις ἐδῶ διὰ καρπούς τοῦ νοῦ του,
κτῆσιν ἐζήλευεν ἀπλῶς εἰλικρινοῦς φιλίας.

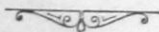
Ἰδρῦθη ὁ Ἑρμῆς μικρός, καὶ ὡς ἡ Ἄγαρ πένης,
ὄτ' ἢ νεότης στάδιον ματαίως ἀνεζήτει,
ὄτ' ἢ παιδεία ἔπασχε, καὶ ἡ τιμὴ ἐπήτει,
καὶ τοῖς δυσπίστοις λέγει νῦν τοῖς εἰρωνευομένοις
ὅτι ὁ θέλων ἐκτελεῖ ὄσα ποθῶν κηρύττει.

Τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ ἀγνὰ εἰσάγων ἦθη
παρέχ' εἰς τὴν νεότητα εἰλικρινείας τόνον,
ἀρνεῖται εἰς τὸν Μαμωνᾶν τῆς κολακείας θρόνον·
βωμὸς τῆς ματαιότητος ἐνταῦθα δὲν ἐστίθη,
τῆς ἐργασίας ὁ βωμὸς καὶ τῆς φιλίας μόνον.

Ἡ ἐργασία τὴν ἰσχύιν καὶ τὴν τιμὴν πῶς δίδει
ὄσον ἀπλῆ ἀλήθεια, τοσοῦτον ἔχει κύρος,
διὰ τῶν λόγων τῶν κενῶν οὐδεὶς ἀπέδν ἦρωσ·
πανηγυρίζει ὁ **Ἑρμῆς** ἀρχαῖα ἔργα ἦδη,
καὶ νέων τὴν ἐκτέλεσιν ποθεῖ νῦν διαπύρωσ.

Ἦτο ὁ Σύλλογος **Ἑρμῆς** ἔργον πεφιλημένον
τῶν παιδικῶν ἡμῶν παλμῶν, τῶν πρώτων ἡμῶν πόνων,
εἶναι, καὶ ἔσται ὁ **Ἑρμῆς** τῶν πρεσβυτέρων χρόνων,
καὶ καύχημα κ' ἐνθύμημα ἠδέως ἀπομένον
ἀγάπη κ' ἐπιμέλεια ἐὰν μὴ λείψῃ μόνον.

Ἄλλ' ὅμως εἰς καυχίματα δὲν θέλω νὰ τρυφήσω,
οὐδὲ πανήγυριν ποτὲ ἢ Μοῦσά μου θὰ ψάλλῃ,
ὅταν τὸ ἔργον τελεσθῇ θὰ ὤσι ψάλλται ἄλλοι·
ἀπλῶς παιᾶνα ἐκρουσα στραφεῖς πρὸς τὰ ὀπίσω,
καὶ λαμπρότερα ἢ ἐλπίς ἐμπρός μου ἀναθάλλει.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

κυρίου ΣΠ. ΖΑΒΙΤΖΙΑΝΟΥ, ἱατροῦ

ΕΝ ΤΗ, ΕΟΡΤΗ, ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΗ, 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Σεβασμιώτατε,

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Ὅποιον ἐπιβλητικὸν θέαμα, ὁπόση ἐνθάρρυνσις καὶ ἱκα-
νοποίησις διὰ τὸ νεαρὸν σωματεῖον. Ἡ τοσοῦτον σπουδαία
καὶ μεγάλη προσέλευσις εἶναι ἐνδείξις τοῦ ζωηροῦ ἐνδια-
φέροντος πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκει ὁ **Ἑρμῆς**. Διὰ τῆς
ἐκθέσεώς του τὸ προκάτοχον προεδρεῖον ἐγνώρισεν ὑμῖν τὰ
πεπραγμένα τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸν δεκαετῆ βίον του.
Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν πλείστας δυσχερείας
ὤφειλε νὰ ὑπερνικήσῃ ὁ νεαρὸς Σύλλογος, εἴτε πρὸς συν-
τήρησιν αὐτοῦ, εἴτε πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου
ἔργου αὐτοῦ, λίαν σαφῶς καὶ εὐφραδῶς ὁ κ. Α. Χ. Στεφά-
πουλος ἐγνώρισεν ὑμῖν ὅποια τὰ μέσα τοῦ Συλλόγου καὶ
πόσους κατέβαλε κόπους πρὸς πραγμάτων τοῦ σπουδαίου
σκοποῦ, ἦτοι τὴν ἀρωγὴν τῆς παιδείας, τὴν παροχὴν μέ-
σων καὶ βιβλίων τοῖς ἀπόροις μαθηταῖς. Πρὸς πραγμάτων
τοῦ ἐπιδιωκομένου τέλους ὁ Σύλλογος **Ἑρμῆς** δὲν ἠρκέ-
σθη μόνον εἰς τὸ νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰ ἠθικὰ μέσα, δι-
λαδῆ κόπους, εἰλικρινεῖαν σθεναρὰν καὶ ἐνδελεχῆ ἐργα-
σίαν, ἀλλὰ καὶ οὐ μικρὰν δαπάνην, ἥτις ὅμως ὀσημέραι αὐ-
ξάνει. Μὴ ἐννοῶν νὰ ὑστερήσῃ εἰς τὰ τοῦ προγράμματός
του, ὡς ἐκ τῆς πενιχρότητος τοῦ ταμείου του, ἐσκέψθη ἐγ-
καίρως δι' εὐψεστάτου τρόπου ν' αὐξήσῃ τὰς προσόδους
του. Ἐμόρφωσε λοιπὸν χορὸν ἐξ ἐρασιτεχνῶν ἀνικόντων

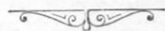
εις τὴν καλλίστην τάξιν τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας καὶ ἴδου-
σε μουσικὸν τμήμα, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς πυρὴν
πρακτικῆς σχολεῖου. Δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τὸν χορὸν τοῦ-
τον, ἀλλὰ πρὸς τελειοποίησιν αὐτοῦ ἐφρόντισε καὶ περὶ
χοροῦ δεσποινίδων, αἵτινες θὰ συντείνωσιν εἰς τὴν διάδο-
σιν τῆς μουσικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἥτις πολ-
λῶν λόγων ἔνεκεν παρημέλησεν αὐτήν.

Παρακαλέσας οὕτως ὁ Σύλλογος τὰς κ.κ. Πολυξένην Ταμ-
δάκου, Ἐλένην Ἰγγλέσσην, Ἄνναν Ἀδότου, Ἀρριέτιαν
Ναοῦμ καὶ Ἐλένην Ζαβιτσιάνου ἐσχημάτισε κομητείαν,
ἥτις προστατεύει τὸν χορὸν τοῦτον τῶν δεσποινίδων καὶ
ἐπιβλέπει εἰς τὰ μαθήματα αὐτοῦ. Θεωρῶ κατάλληλον τὴν
εὐκαιρίαν ταύτην ὅπως ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας
τοῦ Συλλόγου **Ἑρμοῦ** εἰς τὰς εὐγενεῖς ταύτας κυρίας. Αἱ
εὐχαριστίαι δ' αὐταὶ τοσοῦτον μᾶλλον εἰσὶν εἰλικρινεῖς, καθ'
ὅσον αἱ λίαν εὐγενεῖς αὐταὶ κυρίαί, καθὼς καὶ αἱ δεσποινί-
δες αἱ δαγματίσασαι τὸν χορὸν, ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Συλλόγου **Ἑρμοῦ**, ὑψοῦμεναι ἄνω πάσης μικρο-
φιλοτιμίας, καταδεικνύουσαι οὕτως ὅτι καταπατοῦσι τὸ πε-
παλαιωμένον καὶ σεσθρωμένον πλέον ἔθιμον τὸ θεωρεῖν
πᾶν τὸ ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν ἐθνικῆς πρωτοβουλίας προερχό-
μενον περιφρονητέον. Ὁ δεκαετής βίος τοῦ Συλλόγου **Ἑρ-
μοῦ** πλήρης ἐνεργείας καὶ τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνερ-
γειῶν τούτων ἀπέδειξαν ἤδη τί δύναται νὰ πράξῃ Σωμα-
τεῖον συγκαίμενον ἐκ νέων κερτημένων πάντα τὰ προσόντα
καὶ ἐμφερομένων τῶν καλλιτέρων διαθέσεων. Ἡ προσέ-
λευσις εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Συλλόγου **Ἑρμοῦ** τῆς σπου-
δαίας ὁμυγήσεως ταύτης, τὸ ἐνδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον
ὑπὸ τῆς κοινωνίας θὰ προτρέψῃ ἡμᾶς νὰ καρτερήσωμεν
εἰς τὴν ἐργασίαν μας ἀθορύβως, καθὼς ἐγένετο καὶ μέχρι
τουδε, θὰ προσκτήσωμεν θάρρος καὶ σθένος καὶ τολμῶμεν
νὰ ὑποσχεθῶμεν τὴν εὐρυνοσίαν καὶ ἐπὶ ἐδραίων βάσεων ἀνά-
πτυξιν τοῦ προγράμματος τοῦ Συλλόγου **Ἑρμοῦ**.

Καθῆκον ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς
ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ ἐξαιτήσωμεν τὰς πολυτίμους εὐχὰς
τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τὸν ὁποῖον ἐπα-
ξίως ἀντεπροσώπευσε σήμερον ὁ σεβασμ. ἄγιος Δρυϊνου-
πόλεως. Ἐπίσης εὐχαριστίαι ἀπονέμονται τῷ σεβαστῷ προε-
δρεῖ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, φιλοφρόνωνος

καὶ ἐκθύμως φιλοξενήσαντι ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ
Συλλόγου, οὗ προϊστάται ἀνήρ φιλομαθῆς εὐρεία παιδείᾳ
κεκοσμημένος, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν
διαφόρων σωματείων. Ἰδιαίτεροι εὐχαριστίαι ἀπονέμονται
πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως,
ὅστις εἰς ἐνδειξιν ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸ σωματεῖον ὁ **Ἑρ-
μοῦ** ἀπέστειλεν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ τὸν τιμῶντα τὰ
ἑλληνικὰ γράμματα κ. Ι. Ἀριστοκλῆν. Πρὸς τὴν Α. Α. Με-
γαλειότητα τὸν ἐστεμμένον ὀθωμανὸν Μαυκίαν, τὸν χροσᾶς
σελίδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ καταλαβόντα δι' ἣν παρέχει προστα-
σίαν εἰς τὴν παιδείαν, ἐκφράζομεν τὰ αἰσθητά τῆς εὐ-
γνωμοσύνης καὶ ἀναφωνοῦμεν

Ζήτω ὁ Σουλτάνος Ἀβδοῦλ Χαμίτ Χάν.

Συμ.—Μετὰ λύπης εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως
τῆς δεκαετηρίδος ταύτης ἐπιτροπεῖα νὰ παραλείψῃ τὸν λαμπρὸν πανηγυ-
ρικὸν λόγον, ὃν κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ προχείρου ἀπήγγειλεν ὁ σοφὸς
καθηγητῆς κ. Ε. Ἀμαζόπουλος, τὴν προσφώνησιν τῆς Α. Σ. τοῦ μητρο-
πολίτου Δρυϊνουπόλεως κ. Κλήμεντος, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Α. Θ. Π.
τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ὀραλίαν προσφώνησιν
τοῦ κ. Ι. Ἀριστοκλέους, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῆς παι-
δείας ὑπουργόν, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν χειρογράφων. Ἡ ἔννοια τοῦ
πανηγυρικοῦ τούτου λόγου καὶ τῆς προσφωνήσεως τοῦ τιμῶντος τὰ ἑλλη-
νικὰ γράμματα ἀντιπροσώπου τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ καταφαίνεται ἐκ
τῶν ἐπισυνημμένων ἀποσπασμάτων τῶν ἐρημερίδων. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον
ἐλλείπουν καὶ ἄλλαι προσφωνήσεις ἀντιπροσώπων σωματείων καὶ μάλι-
στα τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Κ. Καλλιᾶδου βέη προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Φι-
λολογικοῦ Συλλόγου.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΡΦΕΩΣ

κυρίου Θ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, ιατροῦ

ΕΝ ΤΗ, ΕΟΡΤΗ, ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΗ, 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Κύριε Πρόεδρε τοῦ Συλλόγου ὁ Ἑρμῆς.

Ὁ ἐκεῖθεν τῆς γαλήρας, καὶ εἰς τὸ ἄλλοτε περικλεές, καλλιχορον καὶ περίκλειτον Φανάριον, δαιμονίαν ποτὲ καὶ ἱεροπρεπῆ ἔστιαν καὶ στέγην παντὸς ἔθνικοῦ καλοῦ καὶ σκοποῦ, καὶ δῆ, καὶ ἐπίζηλον, καὶ πυρόεν, φρενοθελγές τῆς τε μουσικῆς καὶ ἱερᾶς θρησκείας κέντρον, κέντρον εὐκλεές πάνυ γε, ἔνδοξον καὶ αἰδεδτόν, ἔνθα πᾶσα φιλομουσία καὶ φιλομάθεια, ὅθεν μεταξὺ ἄλλων ἀπὸ στόματος ἤπειρα ἐπικραιπνὰ καὶ μελίχια, πάντα τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπισπερχῶς καὶ ἀπανταχῇ διασαλπιδθέντα, κατεκλείσθησαν καὶ κατεκλείσαν, ὁ ἐν Φαναρίῳ, λέγω, τὰς διατριβὰς νῦν καὶ τὰς μελέτας αὐτοῦ ποιούμενος μουσικὸς ἐπίσης, φιλοσόμολπος χορὸς καὶ Σύλλογος Ὁρφέϊς θερμὸς καὶ οὗτος λάτρις τῆς φρενοτερποῦς, ἀμβροσίου καὶ λιγυφθόγγου ἱερᾶς καὶ ἀγλαοθρόνου μουσικῆς ἐπιστήμης, ὁ ὑπὸ τῆς αὐτῆς δίψης καὶ τοῦ ἰδίου ἔρωτος, πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ αἰδουοῦ μουσικοῦ σπέρματος, φυτοῦ καὶ δώρου προγονικοῦ καὶ τούτου, τοῦ ἐπὶ δολιχὸν χρόνον ἐγκεκρυμμένου, νὰ ἐπαρδεύσῃ τὸ ἐπ' αὐτὸν λιπαρῶς ἐψιέμενος, πρόθυμος προσελθὼν σήμερον κατὰ τὴν ὡραίαν ταύτην, θυμῆρη καὶ γηθόσυννον ἑορτίν, συγχαίρει θερμῶς τὸν προεδύτερον Σύλλογον ἡμῶν, δι' ἐμοῦ τοῦ ἐξ εὐμενείας καὶ συγκαταβάσεως ἐπιτίμου αὐτοῦ προέδρου, καὶ διατρανοῖ ὅτι ἄσμενος καὶ

ἠδέως συνευωχεῖ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτοῦ ταύτη εὐτυχεῖ εὐωχίᾳ. Εὔχεται αὐτῷ δι' ἐμοῦ ἐκθύμως καὶ ἀπὸ κέντρον καρδίας, ἵνα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι διατελῆ ὁ ὑμέτερος Σύλλογος ποθεινός, ἐράσμιος, τρισπόθητος, κλέος καὶ ἀγλαΐσμα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, θελξίνους τύπος καὶ διδασμα τοῦ μὴ λαλαγεῖν ἄκομψα ἀπὸ γλώσσης θρασεῖς, μήτε νευράν ποτε λιγαίαν λύρας ἀτέχνῳ θιγγάνειν χειρὶ καὶ ἐν ἀγουξίᾳ κριθῆναι, ἀλλ' αἰεὶ γλυκύν φρενῶν ἑπαρσιν καρπὸν ἀειδᾶν φιλεῖν, καὶ τῶν λιγύθροον ἐκ χειλέων μέλος βουλομένων ἵεναι, ἱκανὸν νόον φιλόμολπον ἀνδρῶν κατακλέειν.

Εὔχεται αὐτῷ ὁ Σύλλογος Ὁρφέϊς ἵνα καταρδεύω ὁ Ἑρμῆς λιπαρῶς τὸ βαθύρριζον καὶ θεῖον δένδρον τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης καταστήσῃ αὐτὸ ἀύχμῳ τ' ἄπνημον ὀλοῖῳ τ' ἄσινές χεῖματι.

Εὔχεται αὐτῷ ἵνα ὑπερηφάνως φέρων οὗτος τὴν κατακλιούσαν τοῦ Ἀρίονος καὶ Ἑρμοῦ φόρμιγγα, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐημερίᾳ, ἐν τῷ ἀργῷ τῶν πονούντων ἐργατῶν τῆς ἐπιστήμης, ἵνα ἑορτάσῃ, ὡς καὶ κατὰ τὸ ἐόρτιον σήμερον ἡμᾶρ, πανηγυρικῶς καὶ δημοτελῶς τὴν τε 25ετηρίδα καὶ τὴν 50ετηρίδα μεθ' ὧν αὐτοῦ τῶν μελῶν καὶ προσφιλῶν συναδέλφων.

Εὔχεται αὐτῷ ὅπως, ὡς ὁ Διογενὴς ἐκεῖνος Ἑρμῆς λαδῶν, φέρῃ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ αὐτοῦ πορείᾳ τὸ σκῆπτρον τοῦ Διός, τὴν τρίαιναν τοῦ Ποσειδῶνος, τὸ ξίφος τοῦ Ἄρεως, τὴν πυράγραν τοῦ Ἡφαίστου, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν πολυκέντητον τῆς Ἀφροδίτης κέστόν, μεταξὺ ὧν τῶν συνωνύμων καὶ ὁμοειδῶν συλλόγων τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας.

Χαίρετε πάντες, κύριοι, οἱ ἀπαρτίζοντες τὸν ὥραϊον καὶ τερψίθυμον Σύλλογον Ἑρμῆν, ὅτι συνεχίζετε ἐπιζήλωσ τὰ ἐκ Μουσάων καὶ ἐκιδόλου Ἀπόλλωνος ἑρατεινὰ τέκνα τοῦ ἡμετέρου Γένους, τὰ ἐπὶ γλώσσῃν γλυκερῆν ἔχοντα ἑρόσῃν, ὀλβιοὶ πάντες, οἵτινες Μουσάων φιλοῦσιν. Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων, νεοκιδεῖ θυμῷ ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος αἴψα καὶ δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τις κιδέων μέμνηται. Χαίρετε !

ΑΠΟΛΟ

ΤΗΣ Ι' ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

Ἀπὸ τῆς 1^{ης} Σεπτεμβρίου 1886

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Υπόλοιπον ληξάνσης χρήσεως	Γρ.	2975.25
Δικαιώματα διπλώματος	»	1200.—
Συνδρομαὶ καθυστεροῦσαι	»	840.—
» μελῶν	»	6410.—
» βιβλιοθήκης	»	415.—
» μουσικοῦ τμήματος	»	793.50
ὑπενοκιάσις καταστήματος	»	2106.—
Συναυλία, καθαρὸν προϊόν	»	6527.—

Τὸ ὅλον . . Γρ. ἀογ. 21266.75

Σημείωσις περὶ ἀποθεματικοῦ.

Τὸ ἐκ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων	Γρ.	3565.25
Τὸ τῆς ἄνωθι	»	1829.75
Ἀποθεματικὸν ἐν τῷ ταμείῳ	Γρ.	<u>5395.—</u>

ΠΙΣΜΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

μέχρι τῆς 31^{ης} Αὐγούστου 1887.

ΔΑΠΑΝΑΙ.

Ἐνοίκιον	Γρ.	3240.—
ὑπηρεσία	»	2463.50
Ἐξοδα γραφείου	»	2530.25
Χορηγία βιβλίων εἰς ἀπόρους μαθητὰς	»	1802.—
Ἐπιπλα	»	1320.—
Μουσικὸν τμήμα	»	4440.—
Ἐκτακτὰ ἐξοδα	»	1419.—
Ἀποθεματικὸν 10 0/0	»	1829.75
Υπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ	»	2222.25

Τὸ ὅλον . . Γρ. ἀογ. 21266.75

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 31 Αὐγούστου 1889.

Ὁ ταμίας

Α. Κ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ.

Εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀκριβείας κατόπιν αὐστηρᾶς ἐξετάσεως

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Ι. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

Ι. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ, εἰδηγητής.

Ὁ ἑλληνικὸς Σύλλογος Ἐρμούης ἤγε τὴν κυριακὴν κατὰ τὰ προδιαγεγραμμένα τὴν δεκαετηρίδα αὐτοῦ. Διτῶς ἐπανηγοῦσθαι ἡ ἑορτὴ αὕτη, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας ἐν τῷ Πέραν τῆ πρώτῃ κατὰ τὴν δευτέραν λειτουργίαν, ὅτε ἐν ὀρθοκλασίᾳ ἀνεπέμφθη πρὸς τὸν Κύριον τῶν πάντων ἡ νεομισμένη τῆς Ἐκκλησίας δέσσις ὑπὲρ τῶν ἀποτελούντων τὸ ἐν λόγῳ σωματεῖον, ὑπὲρ τοῦ προεδρείου καὶ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν οὕτως ἢ ἄλλως συντελεσάντων καὶ συντελούντων αὐτῷ, καὶ μετὰ ρεσημβρίαν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἑορτῆς δεῖται ἐκτενέστερας περιγραφῆς.

Ἐὰν ὁ Ἐρμούης ἐν τῷ καθόλου βίῳ αὐτοῦ διεπρόξαστό τι λόγῳ ἄξιον, ἡ ἑορτὴ τῆς κυριακῆς, δεκαετίαν ὅλην ἐπισηραγίζουσα, ἀποτελέσει μίαν τῶν ἀγλαῶν αὐτοῦ σελίδων, τὴν πρώτην ἴσως. Τὸ εὐσυμπάθητον τοῦτο ἐκ νεανίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σωματεῖον ἀπὸ ἔτους μὲν κυρίως ὑπέγραψε τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὁμογενοῦς τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοσίου συμβόλαιον τῆς ἠθικῆς ἀλληλεγγύης, ἀλλ' ἡ προμνήστευσις οὕτως εἰπεῖν ἐκείνη τὴν κυριακὴν ἔλαβε τὴν ἐπίσημον αὐτῆς κύρωσιν· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἡ ἐπίσημος τῶν κύρώσεων ἀνταλλαγὴ.

Εἰς ἐκείνον, ὅστις δὲν ἐγένετο αὐτόπτης μάρτυς τῶν ἐκδηλωθέντων τὴν κυριακὴν αἰσθημάτων ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς τὸν Ἐρμῆν, ἀδύνατον ἀποβαίνει νὰ παρασταθῇ ἐπαρκῶς ἡλικὸν ἦν τὸ ἐπιρρεῦσαν ποικίλον καὶ ἐκλεκτὸν πλῆθος εἰς τὴν ἀγομένην ἑορτήν. Ἀφῶ ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ἐγένετο κατάμεστος καὶ ὑπέροπλεως ἀκροατηρίου συμπειεσμένου, καταλαβόντος πᾶσαν θέσιν, καὶ τὸ ὑπερῶν, καὶ τὸ διευθυντήριον, καὶ τὴν βιβλιοθήκην μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κλίμακος, καὶ ἀπορία ἐδρῶν καὶ θέσεως ἴσταντο οἱ προσερχόμενοι ἐπὶ ποδὸς ὅπου ἡδύναντο—ταῦτα δ' ἐγένοντο ἐντὸς ἡμῶν ὥρας—ἀφῶ πολ-

λοὶ βαθμῖδās τινας τῆς κλίμακος ἀνερχόμενοι οὐχὶ μετ' εὐαρεσκείας βεβαίως ἠναγκάζοντο ν' ἀπέλωσι, μεταμελημένοι ὅτι ἐνωρίτερον ἀκόμη δὲν προσῆλθον ἵνα ἐξασημαλίωσιν ἑαυτοῖς ἔστω καὶ στενόχωρόν τινα θέσιν· ἀφῶ πᾶσα κίνησις τῶν συνωστισμένων ἀπέβαινε πλέον ἀδύνατος, τῆς δευτέρας ὥρας—ταγαμένης διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς τελετῆς—ἐγγισάσης, τὸ προεδρεῖον μετὰ κόπου ἠδυνήθη, διασχίζον τὸν πεπυκνωμένον ἐκείνον ὄγκον, νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, μὴ δυνάμενον τὸ παράπαν νὰ ἐπιστατήσῃ μετὰ τῆς κομπιετίας εἰς τὴν προσόκωσαν τῶν προσερχομένων δεξιάσιν. Ἦτο πρωτοφανὴς ἡ συρροή· οἱ ἀρχαιότεροι τῶν θυρωρῶν τοῦ ξενίζοντος τὸν Ἐρμῆν Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τεθηπότες ἔλεγον ὅτι οὐδέποτε ἐνεθυμοῦντο τοιαύτην. Τὸ ὥραϊον ἦϋλον κατεῖχεν ἐννέα ὄλας σειρὰς ἐδρῶν, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν δεσποινῶν καὶ τῶν δεσποινίδων ἐκείνων—καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγαι—ὅσαι εὐρέθησαν οὕτως εἰπεῖν καταδεδικασμένοι νὰ ἴστανται ὄρθαι.

Δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀπαριθμηθῶσι τὰ ἐξέχοντα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωρίᾳ πρόσωπα ὅσα παρῆσαν εἰς τὴν ἑορτήν, καὶ ἀπομνημονεύομεν ἐκείνους μόνον ὅσους ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ ἐκείνου. Ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Κλήμης, ὃς ἐξεπροσώπει τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχον, κωλυθέντα νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως καθ' ὃν εἶχεν ἐκφράσει πῶθον, καθόσον ἐχοροστάτει ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὸν ἐσπερινὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων, ἐφ' ἣ πατριαρχικὴ τελεῖται κατ' ἔτος λειτουργία—ἡ χθὲς γενομένη—ἡ Α. λοιπὸν Σ. ὁ ἅγιος Δρυϊνουπόλεως καὶ ὁ χωρεπίσκοπος τοῦ Πέραν ἅγιος Εἰρηνοπόλεως κ. Φώτιος μόλις κατορθώθη νὰ εὐρωσι θέσιν παρὰ τῷ προεδρεῖῳ. Ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς Μονιῆς πασῶς, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ Ἐρμοῦ νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἑορτήν, εὐπρεστάθην νὰ ὀρίσῃ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου κ. Ι. Δ. Ἀριστοκλέα, ὁ δὲ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέας Κοντουριώτης ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Δ. Μεταξῆ. Παρῆσαν ὡσαύτως ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐπαμ. Μαυρομμάτης, ὁ ὑποπρόξενος κ. Γ. Γιαννόπουλος, ὁ πρόεδρος

τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου κ. Ναούμ, ὁ πάρεδρος δικαστῆς κ. Σκωτιδῆς, οἱ κύριοι Ξενοφῶν Ζωγράφος ἰατρός, Ν. Μπλέσσας, Ν. Ψυχάρης, Ξενοφῶν Τριανταφυλλίδης ἀνακτορικός ἰατρός, Κ. Ἡλιάδης μεγαλέμπορος, ἀντιπρόσωποι τῶν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτηρίων, πολλῶν σωματείων, τοῦ τύπου, καθηγηταί, ἰατροί, δικηγόροι καὶ πλείσθ' ὅσοι διαφεύγοντες τὴν ἡμετέραν μνήμην. Οἱ κύριοι Παῦλος Ζ. Στεφάνοβιτς καὶ Εὐστάθιος Εὐγενίδης ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀδυναμίᾳ τοῦ προχωρῆσαι κατὰ πόδα.

Τοιαῦτα τις ἢ εἰκὼν ὡς πρὸς τὴν μεγάλην καὶ ἔκτακτον θυροφίην· πιθανῶς νὰ ὑποληφθῶμεν ὑπερβολὰς λέγοντες, οἱ παραστάντες ὅμως δὲν θὰ εἰπωσὶ τοῦτο. Ἦτο ἀνάγκη νὰ εἶναι διπλὴ κατὰ τὸν χρόνον ἢ μεγάλην τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου αἰθουσα.

Ὁ ἀξιότιμος τοῦ Συλλόγου **Ἐρμοῦ** πρόεδρος κ. Σπυρίδων Ζαβιτοϊάνος ἰατρός ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς ἑορτῆς. Ἦρξαντο αὐτὴ κατὰ τὸ πρόγραμμα ἀπὸ τοῦ ἕννου πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ψαλέντος ἐμμελῶς ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ χοροῦ τοῦ **Ἐρμοῦ**, εἶτα δ' ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσέδρων κατὰ τὸ λῆξαν συλλογικὸν ἔτος κ. Ἀλέξανδρος Στεφάνοπουλος ἀνέγνω ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὴν δεκαετίαν πεπραγμένων τῷ Συλλόγῳ, χειροκροτηθεὶς ζωηρῶς ἐν τῷ τέλει. Δυσκολόμεθα νὰ μεταδῶμεν περιλήψιν αὐτῆς, ἴσως δ' ἐν νεωτέρῳ εὐκαιρίᾳ δοθῆσεται πρὸς τοῦτο μικρὰ τις θέσις· ὅθεν χωροῦμεν περαιτέρω. Τοῦ χοροῦ ψάλαντος μετὰ τὴν ἐκθεσιν ἕσμα ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου **Ἐρμοῦ**, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ῥήτωρ τῆς ἡμέρας κ. Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος, καθηγητῆς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τοῦ Ζαπτείου Παρθεναγωγείου, καὶ μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ στωμιλίας ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικόν. Θέμα τοῦ λόγου ἔλαβε τὴν παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνους ἀμιλλαν καὶ ὁρμὴν εἰς τὰ καλὰ, ἀνέπτυξε δ' αὐτὸ μετὰ εὐροίας καὶ σθένους λόγου, περιεργῶν νοερῶς τὸ ἀκροατήριον μέχρι Βακτριανῆς καὶ Σογδιανῆς τῆς μέσης Ἀσίας, ἐνθα ἑλληνικὰ ἐδιδάσκοντό ποτε δράματα, καὶ ἐπαναγωγῶν εἶτα αὐτὸ εἰς τὸ ἔργον τοῦ προσφιλιοῦς **Ἐρμοῦ**, ὅπερ ἀνέλαβεν οὗτος ἐκ τῆς περὶ ἧς ὁμιλήσεν ὁ ῥήτωρ ἀμιλλῆς τῶν ἡμετέρων προγόνων καὶ ὁρμῆς πρὸς τὰ καλὰ καὶ ὅπερ ὡς ἐπιβεβλημένον τι τῇ ἡμετέρᾳ κοινωρίᾳ παρέστησεν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκνδιαν ἡμῶν ἐν πολ-

λοῖς ἤλεγξεν ἐπιτηδεῖως ὁ κ. Ἀμαξόπουλος, ὁμολογοῦμεν δὲ τὴν ἡμετέραν ἀδυναμίαν ν' ἀποδῶμεν ἔστω καὶ ἀμυδρῶς ὅσα πεπνυμένα ἠγόρευθεν ἐκ τοῦ προχείρου ἐν τοῖς πλείστοις ὁ ῥήτωρ. Αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον τοῦ λόγου, ἢ σχεδὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν **Ἐρμῆν**, δηλ. πρὸς τὸ ἔργον τοῦ **Ἐρμοῦ**, καὶ ἡ δύναμις, μεθ' ἧς ὁ ῥήτωρ ἀνέπτυξεν αὐτό, τοσοῦτον ἐνεθουσίασαν τὸ ἀκροατήριον, ὥστε ἀψοῦ διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων ἐχαιρέτισεν αὐτὸν παυσάμενον τοῦ λόγου, διὰ νέων χειροκροτημάτων τὸν ἀνεκάλεσεν ἐπὶ τὸ βῆμα. Ὁ κ. Ἀμαξόπουλος νύχαριστήσθε τῷ ἀκροατηρίῳ, προσκλινάμενος ἐν συγκινήσει, βροντώδεις δ' ἀνευφημίαι Εὔγε, εὔγε, καὶ ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα συνώδευσαν πάλιν αὐτὸν καταβάντα. Τοιαύτης ἐκδηλώσεως ἐπιδοκιμασιῶν ἐν ἀνευφημίαις πρώτην ταύτην φορὰν ἐγενόμεθα αὐτόπται μάρτυρες.

Τὸ πρῶγμα ἐξετελέσθη ἀνελλιπῶς. Νέον ἕσμα ἐψάλθη ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ εἶτα προσῆλθον εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Ι. Α. Ζερβουδάκης ἐκ τῶν ἰδρυτῶν γενόμενος τοῦ **Ἐρμοῦ**, καὶ ἀπήγγειλεν ὠραῖον ποίημα περὶ τοῦ ὑπὸ ποίων, πῶς καὶ πότε ἰδρῦθη ὁ σύλλογος **Ἐρμοῦς**. Ἦρξαντο εἶτα αἱ προσφωνήσεις· ὁ κ. πρόεδρος τοῦ **Ἐρμοῦ** εὐχαρίστησε τοὺς ἀξιότιμους οἰκοδεσποίνας ἅς ὀνομαστὶ ἐμνημόνευσε καὶ αἵτινες προθύμως ἀνέλαβον τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐκ δεσποινίδων ἰδρυθέντος μουσικοῦ χοροῦ τοῦ **Ἐρμοῦ**· εὐχαρίστησε τῷ Ἑλλ. Φιλολογικῷ Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ ξενίᾳ καὶ κατέληξεν ἐκφράσας θερμὰς εὐχαριστίας τῇ αὐτοκρατορικῇ κυβερνήσει καὶ τὴν βαθεῖαν τοῦ **Ἐρμοῦ** εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, ὑπὲρ οὗ πολλαὶ ἐπανεληφθήσαν ὑπὸ πάσης τῆς ὀμνυγύρεως θερμαὶ ζητωκραυγαί. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Σ. ἀντιπροσωπεύων τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἄγιος Δρυϊνουπόλεως κ. Κλήμης ἐν καλῷ λόγῳ ἐπεδαψίλευσε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τὸν Σύλλογον **Ἐρμῆν**. Ὁ ἰατρός κ. Θ. Γεωργιάδης ὡς ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ ἐν Φαναρίῳ μετὰ τὸν μουσικὸν **Ἐρμῆν** ἰδρυθέντος μουσικοῦ Συλλόγου **Ὁρθόξως**, λαβὼν τὸν λόγον ἔλεξέ τινα λίαν ἐνθουσιώδη εὐξάμενος τῷ **Ἐρμῆ** καὶ εικοσιπενταετηρίδα καὶ πεντηκονταετηρίδα γονιμωτάτας εἰς εὐκλεῆ ἔργα νὰ ἰορτάσῃ. Ὁ κ. Κωνσταντῖνος βένης Καλλιάρχης, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου προσεψώ-

νυθεν ὡσαύτως λίαν καταλλήλως τὴν χαρὰν τοῦ οὐ προεδρεύει Συλλόγου ἐκφράσας καὶ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι πάννυ εὐάρεστα ποδοκῶνται ἀποτελέσματα, μετὰ τινος δὲ θαυμασμοῦ παρατηρήσας ὅτι οἱ τοῦ ἑορτάζοντος συλλόγου ἑταῖροι καὶ τῆς μυθολογίας αὐτῆς ἀνατροπῆς γενόμενοι τρίτην ιδιότητα τῷ Ἑρμοῦ ἀπέδωκαν, τὴν τοῦ μουσικοῦ. Ὁ κ.Ι.Δ. Ἀριστοκλῆς ἠρμάνευσε τὴν λύπην τοῦ ὑπουργοῦ, κωλυθέντος ἕνεκα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ αἰσθάνεται ἐπὶ τῇ ὑπὲρ τῶν καλῶν καταβαλλομένη ἐργασία, διεβεβαίωσε δὲ ὅτι θὰ εἴπῃ τὰ προσήκοντα τῷ ὑπουργῷ. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὑπῆρχον νὰ γεινώσῃ προσφωνήσεις ἐξ ὀνόματος σωματείων καὶ ἀδελφοτήτων, ἡ ὧρα ὅμως παρενεβάλλετο σπουδαῖον κώλυμα καὶ οὕτω δὲν ἠδυνήθησαν ὁ τε πρόεδρος τῆς ἐν Φαναρίῳ λέσχης **Μνημοσύνης** κ. Θαλῆς Ἀντωνιάδης καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν φιλεκπαιδευτικῶν ἀδελφοτήτων τῆς τοῦ Γαλατᾶ καὶ τῆς ἐν Χρυσοπόλει Ἀνατολῆς καὶ ἄλλων εἰς ἐπήκοον πάντων νὰ προσφωνήσῃ τὸν Ἑρμῆν. Τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ἐσήμηνεν ὕμνος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ψαλεὶς ὑπὸ τοῦ χοροῦ, ἐνῷ ἄπαν τὸ ἀκροατήριον ἤκουεν αὐτὸν ἐπὶ ποδός.

Ἡ ἑορτὴ ἔληξε περὶ ὧραν 4 1/2.

Αἱ γενικαὶ ἐντυπώσεις ὑπῆρξαν ἀρισταὶ καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἐν συναναστροφῆς τοῦ λόγου ὑποκείμενον ἔσται ἡ τοῦ Ἑρμοῦ ἑορτὴ. Ἐκ πάντων τῶν ψαλέντων ἄσμάτων ἡ γεννηθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον εὐαρέσκεια ἦτο μεγάλη, διὸ καὶ τὰ χειροκροτήματα ἦσαν ἀτελεύτητα. Τιμὴ καὶ ἔπαινος τοῖς ἀποτελοῦσι τὸν μουσικὸν χορὸν, τιμὴ καὶ ἔπαινος τῷ ἀκαμάτῳ καὶ εἰλικρινῶς ἐργαζομένῳ ἀρίστῳ μουσικοδιδασκάλῳ Oscar Dethier, τιμὴ καὶ ἔπαινος τῷ τε συλλαβόντι τὴν ἰδέαν τῆς εἰσαγωγῆς παρ' ἡμῖν τῆς μουσικῆς κ. Β. Βράνφ, καθηγητῆ, καὶ τοῖς ὑποστηρίξαντι καὶ εἶτα ὑπὲρ καρποφορήσεως αὐτῆς ἐργασθεῖσι τιμὴ καὶ ἔπαινος τῷ ἑλληνικῷ ὄμιλῳ, τῷ ἀποδεικνύοντι ὅτι δὲν ἐννοεῖ ν' ἀποστρεφῆ τὸν Ἑρμῆν τῆς προσήκουσας ὑποστηρίξεως ἵνα τελειοποιηθῇ ποτε, ὡς καὶ ὁ τῆς ἡμέρας ῥήτωρ εἶπεν ἐν τέλει τοῦ λόγου αὐτοῦ, ὅ,τι λίαν εὐσιωνίστως τανῦν ἐπιδιώκεται.

Τῷ μουσικῷ κ. Ἰτάλῳ Σελβέλλῃ ὀφείλεται εὐφημος μνηεὶα μετ' εὐχαριστιῶν ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ μεθ' ἧς προσῆλθεν ὑποκρούων ἐν τισὶ τῶν ψαλέντων ἄσμάτων τὸ κλειδοκύμβαλον.

Ἡμάρτομεν εἰπόντες ἐν τῇ ἀρχῇ ὅτι διττῶς ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ Συλλόγου Ἑρμοῦ· ἐπανηγυρίσθη τριχῶς, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἦν τὸ ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτοῦ δοθὲν δεῖπνον, οὗ μετέσχον ὅσοι τῶν ἑταίρων τοῦ Ἑρμοῦ ἔστερξαν νὰ καταβάλωσι τὸν νενομισμένον ἔρανον. Παρεκάθισαν περὶ τοὺς 50, διεξήχθη δ' ἐν ζωηρᾷ εὐθυμίᾳ. Προπόσεις πολλαὶ καὶ καλά, πᾶσαι αἱ προσήκουσαι, ἐγένοντο ὑπὸ διαφόρων, πρῶται δ' ἦσαν ἡ ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Ἡ εὐθυμία τῶν συνδείπνων ἑταίρων τοῦ Ἑρμοῦ ποικιλομένη ὑπὸ ῥημάτων καὶ χορῶν παρετάθη μέχρι τῶν μεδονυκτιῶν ὥρων.

Νεολόγος, Τρίτη 1 Δεκεμβρίου 1887 ἀρ. 5540.

Ἡ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΡΜΟΥ.

Δὲν ἦτο ἑορτὴ σωματείου ἢ τῇ προχθὲς κυριακῇ τελεσθεῖσα δεκαετηρίς τοῦ Συλλόγου Ἑρμοῦ, ἀλλὰ πανήγυρις ὀλοκλήρου τῆς ἐνταῦθα ὁμογενοῦς κοινωνίας. Τῇ μὲν πρώτῃ ἢ ἐν τῷ Πέραν ἐκκλησία τῶν Εἰσοδίων τῆς Πανάγιας, ὅτε ἐτελεῖτο ἕνεκα τῆς ἀγομένης ἑορτῆς ἀρχιερατικὴ λειτουργία, ἔβριθε κόσμος, ἢ δ' ἐπιτροπὴ τῆς ἐκκλησίας προσκαλεσαμένη τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἑρμοῦ μετὰ τὸ πέρασ τῆς λειτουργίας συνεχάρη θερμῶς αὐτῷ καὶ πύχθη τὰ βέλτιστα.

Τῇ δὲ 2 μ. μ. ὧρα τὸ κατάστημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ὑπέστη ἀληθῆ πολιορκίαν, διότι οἱ πανταχόθεν συρρέυσαντες κατέλαβον καὶ αἰθούσαν καὶ θεωρεῖα καὶ κλίμακας καὶ προαύλιον καὶ τὴν πρὸ τοῦ Συλλόγου ὁδὸν ἐτι. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν εἰς χιλίους ὑπολογίσῃ τις τοὺς προσελθόντας, ἐν οἷς διεκρίνετο ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς

Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κωλυθέντος ἕνεκα τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἁγίου Δρυίνουπόλεως κ. Κλήμης, ὁ α' γραμματεὺς τῆς ἑλληνικῆς προεδρίας κ. Δ. Μεταξᾶς μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Α. Ε. τοῦ πρέσβευος τῆς Ἑλλάδος καὶ ναυτικοῦ ἀκολούθου κ. Κουντουριώτου, ὁ γενικός πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Μαυρομμάτης μετὰ πολλῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ προξενείου, ὁ ἅγιος Εἰρηνοπούλεως κ. Φώτιος, ὁ κ. Ι. Ἀριστοκλῆς, ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας Μουνιῆ πασσᾶ, ἀντιπρόσωποι ὄλων τῶν γνωστῶν ἐνταῦθα ἑλληνικῶν σωματείων ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου μέχρι τῶν ἀδελφοτήτων τῶν προαστείων, ἡ κ. Κ. Σμόλτζε, διευθύντρια τῆς **Παλλάδος**, ἀντιπρόσωποι τῆς κ. Κ. Κεχαγιᾶ, κωλυθείσης ἕνεκεν ἀσθενείας, ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου, ἐφημερίαι ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν, ἐν γένει δὲ τὸ ἄθος τῆς ἐνταῦθα ὁμογενοῦς κοινωνίας. Καὶ ἦτο δικαία ἡ συρροή αὕτη, ἀφού ἐτελεῖτο πρωτοφανῆς διὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἑορτὴ τοῦ σωματείου ἐκείνου, ὅπερ συνειθίσταμεν πλέον πάντες νὰ ἐκτιμῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν καὶ ὅπερ, ἀποτελούμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ νέων ἀνγκόντων εἰς τὰς καλλιτέρας οἰκογενείας, κατάρθωσε διὰ τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν καὶ τῆς ἀκαταβλήτου δραστηριότητος νὰ κατακτίσῃ τὰς καρδίας ὄλων καὶ νὰ καταστή τὸ **χαιῖδευμένο παιδί** συμπάσης τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας.

Τῇ ὀρισμένη ὥρᾳ ἀκριβῶς ἤρξατο ἡ τελετὴ δι' ὠραίου ἡσματος ψαλέντος ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε' ὑπὸ τοῦ χοροῦ τοῦ Συλλόγου, ὃν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ τοσοῦτον δεξιῶς διευθύνει ὁ διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κ. Ὁσκάρ Δεθιέ. Τὸ πέρασ τοῦ ἡσματος ἐκάλυψαν ραγδαῖαι χειροκροτήσεις, μαρτυροῦσαι τὴν λίαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεπείσθηεν. Ἀμέσως λαβὼν τὸν λόγον ὁ κατὰ τὸ λήξαν συλλογικὸν ἔτος προεδρεύσας τοῦ Συλλόγου ὡς ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων κ. Α. Χ. Στεφόπουλος ἐποιήσατο λεπτομερῆ καὶ ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαετίαν, ἣν λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ἐλλείψει χώρου νὰ δημοσιεύσωμεν, καὶ περ πολλῶν ἐπιποιήσασαν ἐντύπωσιν, περιοριζόμεθα δὲ εἰς περιληπτικὴν ἀφήγησιν τῶν οὐσιωδῶν ἀστέρων αὐτῆς σημείων.

Ἡ ἰδρυσις τοῦ Συλλόγου ἐγένετο ὑπὸ τριῶν στενῶν φίλων τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1877 ἦτοι τῶν κ. κ. Ι. Α. Ζερβουδάκη, Κ. Δ. Κωσταράκη καὶ Α. Χ. Στεφοπούλου, εἰς οὓς κατόπιν προστεθῆσαν οἱ κ. κ. Π. Βάκ, Α. Ἐλευθεριάδης, Κ. Ξανθόπουλος, Δ. Παστελάς, Α. Ἰορδάνου καὶ Κύρ. Παπακυριάκου, θεωρηθέντες ἅπαντες ἰδρυταί, ὀνομάσθη δ' ὁ Σύλλογος **Κλειώ**. Μετ' ὀλίγας ὅμως ἡμέρας ὁμοφώνως ἀντικατέστη τὸ ὄνομα τῆς θεᾶς τῆς ἱστορίας διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πολυμηχνάνου καὶ πολυτεχνίτου, ὡς εἶπεν ὁ κ. ἀντιπρόεδρος, θεοῦ Ἑρμοῦ· καὶ ἀληθῶς λίαν ἐπιτυχῆς ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογή καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν ζωηρότητα καὶ ῥεκτικότητα τῶν νέων. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μέχρι τῆς 30 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους ἀνήρχοντο εἰς 210, ὧν 47 ἐπίτιμα, 4 ἀντεπιστέλλοντα καὶ 159 τακτικά, ἀνήκοντα εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας, κατορθωσάντων τῶν Ἑρμαϊκῶν, ὥστε νὰ καταπέσωσιν οἱ διαχωρίζοντες αὐτοὺς ἐκ προλήψεων φραγαμοὶ καὶ ν' ἀποκαταστή μεταξύ αὐτῶν ἡ ποθητὴ ἐκείνη ὁμόνοια καὶ ἀγάπη, ἥτις εἶναι καὶ ἡ κυριώτερα δύναμις ἡ προαγαγοῦσα τὸν Ἑρμῆν.

Ὁ Σύλλογος συνεκρότησε 243 συνεδρίας τοῦ προεδρείου καὶ 240 γενικὰς τῶν μελῶν, ἀπέστειλεν ὑπὲρ τὰς 2,000 ἐγγράφων καὶ ἔλαβεν 600 περίπου, κατήρτησε βιβλιοθήκην, ἀποτελουμένην ἐκ 2,000 περίπου τόμων καὶ φυλλαδίων, διένειμε συνδρομὰς εἰς πολλὰ χωρία τῆς Μακεδονίας, εἰς τὰς σχολὰς τοῦ Φερικιοῦ, Γαλατᾶ, Ταταούλων, Βέϊκος, Εὐαγγελιστρίας κλπ. ἰδίᾳ δὲ τῇ ἐνοριακῇ Σχολῇ τοῦ Πέραν. Εἰς ὑπερδιακασίους ἀπόρους καὶ ἐπιμελεῖς μαθητὰς παρέσχε τὰ ἀναγκασιῶντα αὐτοῖς διδακτικὰ βιβλία, ἐξέδωκεν ἐπὶ τριετίαν ἀξιόλογον περιοδικόν, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα τῶν σπουδαιοτέρων καλῶν καὶ ἐν γένει ἐπραξε πᾶν ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ὑπληθόρευε μετὰ τῆς διακρινοῦσιν τὰ μέλη αὐτοῦ φιλοτιμίας καὶ προθυμίας, ἀποδείξας ὅτι ἦτο ἄξιος τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως πάντων.

Ἡ κίνησις τοῦ ταμείου αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς εἰσπράξεις μὲν γρ. 131,110,50, εἰς δαπάνας δὲ γρ. 123,493,25. Ὡστε τὸ περίσσευμα ἀνῆλθεν εἰς γρ. 7,617,25. Ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου εἰς μετρητὰ, ἐπιπλᾶ καὶ βιβλία ἀνέρχεται εἰς γρ. 20,000 περίπου. Ἐκ τῶν δαπανῶν σημειοῦμεν ὅτι ἐδόθησαν :

Δι' εκπαιδευτικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν Σχολὴν

Παναγίας	Γρ.	37,632.50
» τὸ μουσικὸν αὐτοῦ τμήμα	»	7,846.—
» ἐνοίκιον, ὑπηρεσίαν, ἐξοδα γραφείου καὶ λοιπὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας	»	56,817.25
» ἐκδοσὶν τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ	»	21,197.50
Ἐν ὄλῳ	»	123,493.25.

Ἰδιαιτέρας μνείας ἔτιχεν ἐν τῇ ἐκθέσει ὁ ἐπὶ πενταετίαν διατελέσας ταμίας τοῦ Συλλόγου κ. Α. Κ. Γεράρδος διὰ τὴν πλήρη τάξιν καὶ ἀκρίβειαν, μεθ' ἧν ἐτήρησε τοὺς λογαριασμούς, ὡς ἀπέδειξαν αἱ ἐκθέσεις τῶν κατὰ καιροὺς ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ κ. Α. Χ. Στεφόπουλος ἰδίᾳ ἐξῆρε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου περὶ καλλιιεργείας τῆς μουσικῆς καὶ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς δι' ἰδρύσεως δύο χορῶν, ἀνδρῶν καὶ κυριῶν, φωνητικῆς μουσικῆς καὶ διοργανώσεως τακτικῶν μαθημάτων ὀργανικῆς μουσικῆς, κατέδειξε δὲ τὰς σπουδαίας ἀφελείας, ἃς ἐκ τούτου πορισθῆσεται ἡ ὁμογενῆς κοινωνία. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἐκθέτων τὰ εὐάρεστα μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῶν περὶ τούτου ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου, ἀπέδωκε τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν συλλαβόντα τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως μουσικοῦ ἐν τῷ Συλλόγῳ τμήματος διακεκριμένον καθηγητὴν κ. Β. Βράνον, ὃς ἀπὸ διετίας διατελεῖ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ τμήματος.

Ἐκφράσας δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν μέγαν εὐεργέτην αὐτοῦ κ. Ὁδ. Ἰάλεμον, ὅστις ὑπῆρξεν ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ βημάτων ὁ θερμότερος καὶ ἀφιλοκερδέστατος προστάτης αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοὺς δωρητὰς αὐτοῦ, ἦτοι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, διὰ τὴν σπουδαίαν εἰς βιβλία δωρεάν αὐτοῦ, τὸν κ. Δ. Λιάμβενν καὶ τοὺς ἀξιοτίμους υἱοὺς τοῦ αἰοιδίμου Ζαννῆ Στεφάνου διὰ τὴν τριακοντάλιρον συνδρομὴν αὐτῶν κατέληξεν εὐξάμενος ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐημερίας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ὑπὸ τὴν κραταιὰν τοῦ ὁποῖου αἰγίδα προάγονται ὅλον ἐν τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι.

Ραγδαίαι χειροκροτήσεις ἐκάλυψαν τὸ πέρασ τῆς ἐκθέσεως, ἦν μετὰ προσοχῆς πολλῆς πάντες ἤκουσαν ἐπιθυμοῦντες νὰ μάθωσιν ὁποῖός τις εἶναι ὁ Σύλλογος Ἐργυῆς, ὃν ἀβροοὶ προσῆλθον νὰ τιμώσωσιν ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι αὐ-

τοῦ, πολλοὶ δὲ φίλοι, συνάδελφοι καὶ ἄλλοι ἀπὸ καρδίας συνεχάρησαν τῷ ἀγορεύσαντι, ὅστις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου ἐπὶ ὀλόκληρον δεκαετίαν δὲν ἔπαυεν ἐργαζόμενος ἐν αὐτῷ μετὰ παραδειγματικῆς καὶ τὰ μάλιστα ἐπαινετῆς ἀφοσιώσεως, διατελέσας πάντοτε εἰς τῶν κυριωτέρων μοχλῶν τοῦ καλλίστου τούτου σωματείου.

Τὴν ἐκθεσὶν ἐπικολούθησε ζωνρότατον καὶ τεχνικώτατον ἕσμα πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς, δαψιλῶς χειροκροτηθέν, ἀνῆλθε δ' εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ λιγύς ἀγορητὴς τῆς ἡμέρας κ. Ε. Ἀμαξόπουλος, ὅστις ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ἐκράτησε μετέωρον τὸ ἀκροατήριον, εὐφραδέστατα ὁμιλήσας περὶ **ἀμιζλης** καὶ **φιλοτιμίας** παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐν ὧραῖς ἐπιλόγῃ ἐπικαλεσθεὶς τὴν ὑποστήριξιν παντός Ἑλλήνου ὑπὲρ τοῦ ἐθνοφελοῦς ἔργου, ὅπερ ἀνέλαβεν ὁ Σύλλογος **Ἐργυῆς**.

Τὸ πέρασ τοῦ λόγου ὑπεδέξαντο ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα, ἀναγκάσαντα τὸν ῥήτορα νὰ ἐπανέλθῃ καὶ εὐχαριστήσῃ, παρὰ πολλῶν δ' ἠκούσαμεν ὅτι δὲν ἠσθάνθησαν πότε παρῆλθε τὸ ὠραῖον διάστημα τῆς τοῦ πανηγυρικοῦ ἀναγνώσεως.

Νέον ἐπίσης ὠραῖον ἕσμα ἐψάλη ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ χοροῦ **Τὰ δέκα χρόνια τοῦ Ἐργυῶ** τονισθὲν ἐπὶ τούτῳ, ὅπερ συνῶδευσε διὰ κλειδοκυβάλου εὐγενῶς προσενεχθεὶς ὁ γνωστός διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κ. Italo Selvelli.

Τούτῳ ἠκολούθησεν ἡ ἀπαγγελία ποιήματος ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Α. Ζερβουδάκη λίαν ἐπιτυχῶς, ἐν ᾧ ὁ ποιητὴς μετὰ πολλῆς τῆς φαντασίας ἐξιστόρει τὴν ἰδρυσὶν καὶ τὸν βίον τοῦ **Ἐργυῶ**.

Καὶ τούτου τὸ πέρασ ἄφθονα ὑπεδέχθησαν χειροκροτήματα, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἁγίου Δρυῖνουπόλεως διὰ λίαν καταλλήλου προσφωνήσεως πύχθη τὰ βέλτιστα τῷ Συλλόγῳ ἐκ μέρους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἐξέφρασε θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι αὐτοῦ. Ἀπῆντησε τῇ Α. Σεβασμιότητι καταλλήλως ὁ κ. Α. Χ. Στεφόπουλος.

Κατόπιν ὁ κ. Ι. Ἀριστοκλῆς συνεχάρη τῷ Συλλόγῳ μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ στομυλίας ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας Μονιῆ πασσᾶ, ὅστις ἐλυνπεῖτο πολὺ μὴ δυνάμενος ἔνεκεν ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως.

Ἀκολουθῶς προσεφώνησαν τὰ δέοντα ὁ ἐπιτίμιος πρόεδρος τοῦ ἐν Φαναρίῳ μουσικοῦ Συλλόγου **Ὁρφέως** κ. Γεωργιάδης ἰατρός καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου **Ἐξοχ.** Κωνστ. Καλλιᾶδης βένης, παρητήθησαν δὲ τῶν προσφωνήσεων αὐτῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀδελφοτήτων **Μνημοσύνης** κ. Θαλῆς Ἀντωνιάδης καὶ **Φιλεκατεντικῆς** Γαλατᾶ κ. Ξ. Σιδερόπουλος.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου **Ἐρμοῦ** κ. Σπυρίδων Ζαβιτσίανος ἰατρός ἐπισφραγίζων τὴν ἐργὴν νύχαρίσθησε πᾶσι τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν καὶ ἰδίᾳ ἐξέφησε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν Α. Α. τὸν Σουλτάνον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου τὰ πάντα προάγονται καὶ εὐημεροῦσιν.

Ὅλοι τότε ἠγέρθησαν καὶ ὁ χορὸς τοῦ **Ἐρμοῦ** ἔμελεψεν ὠραῖον ὕμνον πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα, περατωθέντα διὰ βροντωδῶν ζητωκραυγῶν.

Τὸ προεδρεῖον τοῦ **Ἐρμοῦ** ἐδέχετο εἰλικρινῆ καὶ δίκαια συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενος κατόρθωσεν ὥστε νὰ καταστῇ τὸ δημοφιλέστερον, πρακτικώτερον καὶ ἰσως ἐδραιότερον Σωματεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περιλαμβάνον τὴν σφριγῶσαν ἑλληνικὴν νεολαίαν, τὸ καύχημα καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐπὶ πολὺ θὰ ἐνθυμῆται ἐορτὴν τοιαύτην, οἷαν μέχρι τοῦδε οὐδὲν σχεδὸν Σωματεῖον ἐτέλεσε.

Τῇ 7 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου **Ἐρμοῦ** πεντήκοντα ἑταῖροι αὐτοῦ μετὰ τοῦ διδασκάλου τοῦ μουσικοῦ χοροῦ κ. Ὁσκάρ Δεθιέ καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ ἐγγωρῆτου ἑλληνικοῦ τύπου παρεκάθησαν εἰς οἰκογενειακὸν δεῖπνον, ἐκάστου ἑταίρου καταβάλοντος τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ ἐκ τῆς δαπάνης, κατὰ δὲ τὰ ἐπιδόρπια ἐγένοντο ἐνθουσιῶδεις προπόσεις ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας, ὑπὲρ τοῦ κ. Ο. Δεθιέ, ὑπὲρ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου προεδρείου, ὑπὲρ τοῦ ῥήτορος τῆς ἡμέρας κ. Ε. Ἀμαξοπούλου, ὑπὲρ τοῦ ἐπιτίμου προέδρου τοῦ μουσικοῦ τμήματος Β. Βράνου, ὑπὲρ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Συλλόγου κ. Ὁδ. Γαλέμου, ὑπὲρ τοῦ διαπρεποῦς λογίου κ. Ἡροκλέους Βασιάδου, ὑπὲρ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ ὑπὲρ παντὸς λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Συλ-

λόγου συντελέσαντος. Τὸ δεῖπνον ἠκολούθησε χορὸς μετ' ᾄσματων, τῇ δὲ 11 μ. μ. ἐν μέσῳ ἀκρατίτου ἐνθουσιασμοῦ οἱ πάντες ἀπεχώρησαν, ὑποσχόμενοι πᾶσαν προθυμίαν καὶ ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῶν **Ἐρμοῦ**, ᾧ τινι ἐκεῖνοι μὲν ἀφιέρωσαν πάσας τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των, ἡμεῖς δ' εὐχόμεθα ὅπως ἐορτάσῃ ὑπὸ οἰωνοὺς πολλῶν καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν αἰσιωτέρους οὐ μόνον τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτοῦ.

Κωνσταντινούπολις, Τρίτη 1 Δεκεμβρίου 1887 ἀρ. 268.

Ἡ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΡΜΟΥ,

Ἄλλ' εἶναι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, μάγος ἢ χαριτωμένη αὐτὴ Νεότης καὶ ἔπρεπεν, ἔπρεπεν εἰς τῶν Ὀλυμπίων ἐκεῖ, ὅπως καὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς, τὸ συμπόσιον νὰ κερῶν τὸ νέκταρ ἢ ἐρατεινὴ Ἥβη· καὶ ὅταν, τῶν Χαρίτων περιβεβλημένη τὴν ἐσθῆτα, ὑπανοίγῃ ἢ ἀβρὰ κόρη τὰ λεπτοφυῆ καὶ κοράλλινα χεῖρ εἰς τὸ θεῖον μείδιμα τοῦ ἄσματος, ἐν ᾧ μετὰ ὑγροῦ καὶ συμπαθοῦς ὄμματος ἐπιχαρίτως ἐκτείνουσα τὸν παχουλὸν καὶ εὐπερίγραφον, ἀλλὰ καὶ νευρῶδη αὐτῆς βραχίονα βραίνει ἀπὸ τοῦ καρποῦ τὴν χεῖρα δεινύουσα, τὰ μυροδόξα τῆς εὐποιίας ἄνθη, δὲν ἐπλασεν ἢ φύσις οὔτε ὁ κόσμος εἶδε μαγικώτερον πλάσμα. Ἡ θελκτικὴ αὐτῆς καὶ θεοειδῆς μορφή ἐτρέλλανε τοῦ συμπόσιου τῶν Ὀλυμπίων τὸν κοσμίτορα **Ἐρμῆν**, ὅστις ἀπὸ τῆς ὀσφύος περιβαλὼν ἐπετεύγισε μετ' αὐτῆς εἰς τὸν αἰθέρα τῶν θελγίτρων καὶ μᾶς ἐπεδείκνυε προχθές αὐτὴν εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ δεκαετοῦς πτερυγίσματος αὐτῶν.

Ἦτο ἡμέρα ἐκ τῶν μοναδικῶν ἐκεῖνη, ἀναπτεροῦσα ἐλπίδας λαμπροτέρας. Τὸν ἄγγελον τοῦτον υἱοθετοῦσα ἢ μὴ-

της Ἐκκλησίας ἤκουσε τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐπειλογοῦσα εἰς πτῆσιν αἰθεριωτέραν ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας. Ἡ ἱεροτελεστία ἐτετέλεσθη λειτουργοῦντος τοῦ ἁγίου Εἰρηνοπόλεως κ. Φωτίου, πολὺ δὲ ἐκκλησίασμα παρῆν μετὰ πάντων τῶν ἐταίρων τοῦ Ἑρμοῦ. Ἄλλ' ὅτε μετὰ μεσημβρίαν ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ἀναπετάσας παρέσχε τὴν εὐρείαν αὐτοῦ αἴθουσαν διὰ τὸν ἑλληνοπρεπῆ πανηγυρισμὸν θαλάου ἔθνικωτάτου, ἐφάνη περιφανῶς μεθ' ὀπόσης στοργῆς προσήρχετο ἡ ἡμετέρα κοινωνία ν' ἀνανεώσῃ τὴν λατρείαν τοῦ ἑλλητικωτάτου τῶν θεῶν. Πολὺ πρὸ τῆς τεταγμένης ὥρας τέσσαρες ἑκατοντάδες τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἀθροτέρας καὶ εὐαισθητοτέρας τῶν Χαρίτων καὶ ἄπειρος ἄλλος κόσμος ἐπλήρωσε τὴν μεγάλην αἴθουσαν καταλαβὼν πάντα χῶρον, ὥστε οἱ ὀλίγον πρὸ τῆς τεταγμένης 2 μ. μ. ἐπιπροσερχόμενοι ἠναγκάζοντο μετὰ λύπης ν' ἀπέρχονται. Ἐν ἐνὶ λόγῳ οὐδέποτε ἐσπευσε τοσοῦτος κόσμος ἀποδείξας πόσον στέργει τὸ ἑλληνοπρεπὲς σωματεῖον. Ὁ συνωστισμὸς ἦν μέγας, καὶ ἅπαξ εὐρεθεῖς τις εἰς ὠρισμένην θέσιν ἦν ἀδύνατον καὶ νὰ στραφῆ.

Ἐν τοιαύτῃ φαιδρᾷ συρροῇ καὶ ἐνῶ παρῆσαν ὡς ἀντιπρόσωπος μὲν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ πατριάρχου κωλυθέντος, ὁ δευασμῶτατος ἅγιος Δρυῖνουπόλεως, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ὁ κ. Ι. Ἀριστοκλῆς, τοῦ ξενίζοντος συλλόγου ἡ Α. Ε. ὁ πρόεδρος αὐτοῦ Καλλιμάδης βένης, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Μαυρομάτης, ἔτι δὲ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας οἰκογενειῶν, κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ προεδρείου παρὰ τὸν ἅγιον Δρυῖνουπόλεως ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑρμοῦ κ. Ζαβιτσιάνος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ κηρυχθεισῆς τῆς ἐνάργεως τῆς τελετῆς ἦσαν ὁ χορὸς τοῦ μουσικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Δετιῆ, ἐνῶ συγχρόνως συνώδευε φιλοφρόνως διὰ τοῦ κλειδοκυμβάλου ὁ κ. Ἴταλος Σελβέλλης, τὸν πολυχροισμὸν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην. Ὁ ἐναρμόνιος οὗτος ὕμνος χειροκροτήθη μετὰ συμπαιθείας, μεθ' ὃ ὁ λόγος παρέχωρήθη τῷ ἐκ τῶν τέως ἀντιπροέδρων κ. Α. Χ. Στεφούλῳ.

Ὁ κ. Α. Χ. Στεφούπουλος μετὰ χάριτος καὶ συγκινηθείας ἐξέθετο τὰ κατὰ τὴν πρὸ δεκαετίας ἰδρυσιν τοῦ Ἑρμοῦ, ἥτις ὀφείλεται εἰς αὐτὸν τοῦτον καὶ δύο ἄλλους αὐτοῦ ἀρ-

ρήκτως, ὡς εἶπε, συνδεδεμένους νέους φίλους, τοὺς κ. κ. Κ. Κωσταράκην καὶ Ι. Α. Ζερβουδάκην. Ἡ πρώτη συνεδρία τοῦ Συλλόγου ὀνομασθέντος τὸ πρῶτον **Κλειῶ** συνεκλήθη τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1877, ἀνεκρύχθησαν δὲ ἰδρυσταὶ οἱ κ. κ. Π. Βάκ, Δ. Παστελάς, Ἄν. Ἐλευθεριάδης, Κ. Ξανθόπουλος, Κ. Καντεμίρης, Ἄλ. Ἰορδάνου καὶ Κ. Παπακυριάκου. Ἀλλὰ μετὰ τὰ πρῶτα βήματα ὁ ζηλότυπος **Ἑρμῆς** ἔλαβεν ἀφαιρέσας ἀπὸ τῆς μούσης **Κλειῶς** τὴν προστάσιαν τοῦ Συλλόγου καὶ οὕτως ἠγίσαστο αὐτοῦ ἐπὶ δέκα ἔτη, καθ' ἃ, ὡς εἶπεν ὁ κ. Στεφούπουλος, ἂν δὲν δύναται τις νὰ θαυμάσῃ σοφίαν ἀποφάσεων καὶ ἔργων σοβαρότητα, βλέπει ὅμως διαλάμπουσαν τὴν πατροπαράδοτον φιλοπονίαν καὶ τὴν ἀκατάβλητον δραστηριότητα τοῦ Ἑλλήνος. Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου ὄριστο κυρίως μὲν ἡ ἀνάπτυξις τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐν μέρει δὲ ἡ βοήθεια τῶν ἀπόρων μαθητῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ αὐξάνων ταχέως ἀνῆλθεν εἰς 558 μὲν καθ' ὅλην τὴν δεκαετίαν, 210 κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ Μητροφῶν ἐνδείξεις. Συνεδρίας συνεκρότησεν ὁ Ἑρμῆς 240 εἰδικὰ καὶ 243 γενικὰ, καθ' ἃς ἀπεφασίσθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν πολλὰ ὀφέλιμα, ἰδίᾳ δὲ χρηματικὰ ἐχορηγήθησαν βοήθειαι πρὸς πολλὰς σχολὰς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἑρμῆς συνωμολόγησε πρὸς τὴν ἐφορίαν τῶν ἐνοριακῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς κοινότητος Πέτραν σύμβασιν, δι' ἧς προσῆλθεν ἀρωγὸς εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια διὰ 119 ληρῶν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ διαλύσῃ τὴν σύμβασιν, διότι ἄρθρον τι τοῦ κανονισμοῦ ἐφάνη κωλύον αὐτήν. Ἐν τέλει ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ὀρίζον ὡς σκοπὸν τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματος παρὰ τῆ ἐνταῦθα κοινωνία φαίνεται ἐνικηθῆσαν καὶ συγκεντρώσαν σύμπασαν τὴν μέριμναν τοῦ Ἑρμοῦ, ὅστις ἐν τῷ Συλλόγῳ τούτῳ παρίσταται πλέον κρατῶν τὴν λύραν, ἣν λέγεται πρῶτος ἐφευρῶν, καὶ οὕτω διωργανώθησαν μαθήματα φωνητικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς.

Ἡ ἰδέα τῆς συστάσεως μουσικοῦ τμήματος ὀφείλεται εἰς τὸν γνωστὸν καθηγητὴν κ. Β. Βράνον· τὸ τμήμα τοῦτο περιλαμβάνον τὴν φωνητικὴν μόνον μουσικὴν εἶδε κατὰ μικρὸν αὐξάνοντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ τὸ τρίτον τοῦτο ἔτος ἀθροῶν συρρευσάντων τῶν φιλομούσων νέων ἐπαγιώθη χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν γνωστὴν γλυκύτητα τοῦ τέως

ἀγαπητοῦ συναδέλφου κ. Ι. Καραβασίλη προέδρου τοῦ τμήματος καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μουσικοῦ χοροῦ, τοῦ διακεκριμένου μουσικοδιδασκάλου κ. Ο. Dethier. Ἐνθαρρυνθεὶς ὁ **Ἐρμῆς** ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, ἣν ἐπέδειξε μετασχὼν καὶ εἰς συναυλίας, προέβη εἰς τὴν σύστασιν καὶ χοροῦ ὁργανικῆς μουσικῆς, ὅστις προσεχῶς ἄρξεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἰδίᾳ ἀξία ἐξάρσεως ἐστὶν ἡ σύστασις χοροῦ θηλέων, ὅστις ἤρξατο ἤδη, ὡς ἠγγείλαμεν, τῶν μαθημάτων, διατελῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἀξιοτίμων κομητριῶν, τῶν κυριῶν Π. Ταμβάκου, Ἐλ. Ζαβιτσιάνου, Ἄρρ. Ναοῦμ, Ἐλ. Ἰγγλέση καὶ Σταματιάδου, προφρόνως ἀποδεξαμένων τὴν ὑψηλὴν ὄντως ταύτην λειτουργίαν, ἥτις, ὡς προβλέπομεν, θὰ ἐγγράψῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν μετὰ τῶν πρώτων εἰς τὸν χορὸν ἐγγραφειῶν δεσποινίδων εἰς χρυσοῦν σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν βίου.

ὑπὸ τὴν νοὴν χλιαροῦ πνεύματος πόσα φῦτρα διψῶντα ὑπάρξεως βάλλουσιν εἰς τῆς ζωῆς τὸ διάστημα τοῦς βλαστοῦς αὐτῶν! ὅταν ὁμως πνεύσῃ ὁ δριμύς τῆς διαρκείας καὶ τῆς σοβαρότητος ἄνεμος ἀπομαραίνονται πρὶν καρποφορήσωσιν.

Ἄλλ' εἶναι ὁ αἰώνιος νόμος τῆς ζωῆς καὶ προόδου ἡ ἀποπειρα, ἡ πλήμνυρα καὶ ἀμπωτις, καὶ ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι δὲν πέρωται νὰ ἀπόλλυται τὸ φέρον τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς καὶ τὰ ὄπλα τῆς νίκης. Βαθείας ἐν τῇ ἐθνικῇ ἰδιοφυίᾳ καὶ τοῖς αἰσθήμασιν ἔχων ὁ **Ἐρμῆς** ὄριζας θὰ ἐξακολουθῇ ἐξαπλῶν τοὺς θαλαροὺς αὐτοῦ κλώνας, βρῖθοντας ἀγλαομόρφων καρπῶν καὶ ἡδυτάτων. Ἐπιμένομεν ἐξαίροντες τὸ γεγονός τοῦτο, διότι νομίζομεν τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου προωρισμένον εἰς μεγαλουργὸν ἐθνωφελεῖ βίον. Ὁ **Ἐρμῆς** σήμερον ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν προνομιῶν τῆς ἐφευρέσεως τῆς λύρας ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ χοροῦ τοῦ μουσικέτου καὶ ἐπαναφέρει τακτικῶς εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐλληνικῆς **Ἐδτίας** τὴν ἀτάκτως καὶ μετὰ δυσχερειῶν ἐπισκεπτομένην αὐτὴν πρότερον θεῶν Πολύμνιαν.

ὑποδεχόμενοι αὐτὴν αἱ ἐλλήνοποῦλαι ἡμῶν θὰ μάθωσι κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς νὰ βαυκαλιζῶσι τοὺς ἐλληνόπαιδας ἐπὶ τῆς κοιτίδος ποτιζουσαί τὰς βρεφικὰς ἀκοὰς διὰ θεσπεσίων ἀκροαμάτων, νὰ ρυθμίζωσι τὰς πρώτας αὐτῶν εἰς τὸ κοινωνικὸν πέλαγος εἰρεσίας, θὰ

ἀπομάσσωσι τὸν ἰδρωτὰ καὶ θὰ συνανακουφίζωνται ἐν τῷ διάπλῳ τοῦ πολυκυμάντου τοῦ βίου πελάγους καὶ θὰ παρηγορῶσι καὶ συμπαρηγορῶνται, ὅταν ἀπόμαχοι τῆς σκηνῆς τοῦ ὄρωντος βίου γινόμεναι καθοδηγῶσι τοὺς νεωτέρους εἰς τὴν ὀρθὴν πελαγοδρομίαν. Καὶ ὅταν τὴν ἀρχαίῳθεν οἰκείαν ἡμῶν ταύτην γλῶσσαν, δι' ἧς διερμηνεύεται ὁ θυμυδέστερος καὶ ὑψηλότερος κόσμος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ ἀκριδέστερον καὶ πνευματικώτερον διαπλάττονται καὶ συνεννοοῦνται αἱ ψυχαὶ καὶ πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν, ὅταν ὁ **Ἐρμῆς** ἐπιπετῶν κατορθώσῃ νὰ διδάξῃ ἀρμονικῶς πανταχοῦ, ὅπου ἐλληνικὴ ἀκούεται φωνή, οὐράνιος τρόντι θὰ ἦναι ἕμνος ἀρρήκτως συγκεντρῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς δεσμοῖς καὶ συνδονῶν ἀπάσας τὰς ἐλληνικὰς ψυχὰς. Καὶ ταῦτα μὲν καλὸν ἐνομίσσαμεν νὰ εἰπῶμεν εἰς ἔπαινον καὶ ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐνεργούντων καὶ ἐνεργουσῶν ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου τούτου σκοποῦ.

Πρὸς τοὺς προειρημένους ὁ Σύλλογος ἐσκέψατο κάλλιστα καὶ διοργάνωσεν ἐκδρομὰς, αἵτινες, διὰ συνεισφορῶν γινόμεναι τῶν ἑταίρων, τὸ μὲν ταμεῖον τοῦ **Ἐρμού** οὐδόλως βαρύνουσιν, ἀποφέρουσι δέ, ὡς εἶπεν ὁ κ. πρόεδρος, πλείστην ὠφέλειαν, ἣν, προστίθεμεν ἡμεῖς, τοσοῦτον γινώσκουσι νὰ καρπῶνται οἱ λαοὶ τῆς Ἑσπερίας. Ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν χρησιμευόντων ἐπεμελήθη ὁ Σύλλογος καὶ τῆς καταρτίσεως βιβλιοθήκης, ἥτις ἐνεκα τοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σπουδαιότερον τὴν προσοχὴν τοῦ Συλλόγου ἐπισπασαμένου σκοποῦ δὲν νυξήθη, περιέχει ὁμως διςχιλίους τόμους, τοὺς πλείστους δωρηθέντας ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστημίου καὶ τοῦ ἐνταῦθα Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Ἡ ὀλικὴ κίνησις τοῦ ταμεῖου τοῦ Συλλόγου μέχρι τῆς λήξεως τοῦ δεκάτου ἔτους ἀνῆλθεν εἰς εἰσπραχθέντα μὲν 131,110 γρ., εἰς δαπανηθέντα δὲ 123,493 γρ. ὥστε ὑπολείπονται 7,617, ὧν 2,222 ἐνεργητικὸν καὶ 5,395 ἀποθεματικὸν κεφάλαιον. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς διαφόρους ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Παναγίας 57,037, εἰς τὸ μουσικὸν τμήμα 7,846 καὶ εἰς ἔξοδα γραφείου, ἐνοίκια καὶ λοιπὰ 58,609. Αἱ διαχειρίσεις πάντων τῶν ἑτῶν ἦσαν ἀνεπίληπτοι.

Ὁ Σύλλογος ἀνηγόρευσε μέγαν μὲν εὐεργέτην τὸν κ. Ο. Ἰάλεμον, δωρητὰς δὲ τὸ ἐν Ἀθῆναις πανεπιστήμιον διὰ

τας εις βιβλία δωρεάς, τὸν κ. Δ. Ι. Λιάμβενν καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ αὐοιδίμου Ζ. Στεφάνοβικ διὰ τριακοντάλιον δωρεάν.

Προήδρευσαν δὲ καθ' ἅπαν τοῦτο τὸ διάστημα δώδεκα πρόεδροι, ἦτοι Κ. Ξανθόπουλος, Ι. Ζερβουδάκης, Α. Πέκιος, Κ. Κωσταράκης, Ι. Τζαύρας, Δ. Λιάμβενς, Ν. Τρωϊάνος, Ἄλ. Στεφόπουλος, Ὀδ. Ἀνδρεάδης, Δ. Μοστράτος, Ἡλ. Βαλδαμάκης καὶ Εὐάγγ. Ἀμαξόπουλος.

Τέλος ὁ κ. Στεφόπουλος διερμηνεύσας τὴν δικαίαν χάριν καὶ συγκίνησιν τῶν ἰδρυσάντων καὶ περιθαλάσσων τὸν ἀνδρωθέντα Ἐργῆν καὶ ἐκφράσας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς αἰσίας καὶ καρποφόρου σταδιοδρομίας τῆς νέας περιόδου κατέστρεψε τὸν λόγον ἐκφράζων τὰς θερμὰς καὶ εὐσεβάστους εὐχαριστίας τῆ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ τῷ ἀντιπροσωπεύσαντι αὐτόν, κωλυθέντα, ἅγιον Δρυϊνουπόλεως κ. Κλήμεντα, καὶ τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ διηνεκῇ πατρικῇ ὑποστηρίξει. Μετ' ἰδιαζούσης θερμότητος καὶ σεβασμοῦ ἐξέφρασε τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ νεαροῦ σωματείου πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν λαοφιλῆ καὶ φιλόμουσον Σουλτάνον Ἀβδοῦλ Χαμίτ Χάν, ὅστις εὐδοκεῖ νὰ κίδηται παντὸς ἀφορόντος τὴν μόρφωσιν τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὑπηκόων καὶ ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφεὶ σκιάν τοῦ ὁποίου ὁ Ἐργῆς κατώρθωσε νὰ καταστή ἱκανὸς ἵνα ψάλῃ Αὐτῷ ἀρμονικοὺς παιάνας ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν τὴν ἀποτελουμένην ἐκ πεφωτισμένων καὶ διαπρεπῶν λειτουργῶν καὶ ἀντιπροσωπευομένην ἐν τῇ τελετῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ἀριστοκλέους.

Τὸν κ. Στεφόπουλον διεδέχθησαν θερμὰ χειροκροτήματα καὶ ὁ λόγος παρεχωρήθη εἰς τὸν ρήτορα τῆς ἡμέρας τὸν εὐπαιδευτον καὶ εὐφραδῆ κ. Εὐάγγελον Ἀμαξόπουλον, ὅστις ἐπὶ μίαν ὥραν περίπου συνεκράτησε τὸ πολυπληθέςτατον τῶν παρ' ἡμῖν ἀκροατηρίων διὰ πραγματείας λίαν ἐμβριθοῦς. Ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς διαφορᾶς τῆς ἰδιοψυχίας, τῆς παρατηρουμένης ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ τῶν λαῶν, ὧν ἀρχηγοὶ ὀνομάζονται οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, κατέδειξε παρακολουθῶν τὴν ἔθνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἔθνων, τῶν ἀποτελούντων τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἰαπετιδῶν, ὅτι ὁ βίος αὐτῶν ἐστὶ διηνεκῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορεία, ἐρειδομένη ἐπὶ φιλοπονίας καὶ ἀμίλλης, ἥτις εὐθύς ὡς ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὰς πολιτικὰς

ἰδέας καὶ γνώσεις διέκρινεν αὐτὰ εἰς ἀτομικότητα. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἰδίως παρηκολούθησεν ἐκδηλουμένην ἐν ταῖς ἀλληλοδιαδόχως ἡγεμονευσάσαις ψυλαῖς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ. Ἐπαφίνοντες τὰ περαιτέρω εἰς τὴν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πραγματείας γνωστοποίησιν, προστίθεμεν ὅτι ὁ κ. Ἀμαξόπουλος ἰδίᾳ κατέβηξε τὸ ἀκροατήριον, ὅτε ἀπὸ τοῦ προχείρου στρέψας τὸν λόγον εἰς τὴν ἀφορμὴν τῆς πανηγύρεως, ἐξῆρε τὴν ἐν τῇ ἔθνικῇ ταύτῃ ἰδιοψυχίᾳ ἐγκειμένην φιλοπονίαν καὶ ἀμίλλαν, ἥτις ἐξεδηλώθη ἐν τῇ δημιουργίᾳ τοῦ πανηγυρίζοντος Συλλόγου καὶ νύξαστο αὐτῷ ἵνα κρατυνόμενος ἐπιλύσῃ αὐτὸς πρῶτος τὸ ζήτημα τῆς υπάρξεως τοῦ ἐλάσσονος τόπου, περὶ οὗ ἀμφιβάλλουσί μὲν τινες ἂν ὑπάρχη λάρυγξ δυνάμενος νὰ ἐξενέγκῃ, ἄλλοι ὅμως πιστεύουσιν ὅτι ἀνευρίσκουσι διασωζομένην ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, καὶ ἐν αἷς διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ διεδόθη. Προσθεῖς δὲ καὶ τὴν εὐχὴν ἵνα ὁ Σύλλογος δυνηθῇ ποτε συνδέων νὰ συνασκήσῃ καὶ τὸ ἕτερον τῶν ὑπὸ τοῦ φερωνύμου θεοῦ προστατευομένων, τὴν γυμναστικὴν, κατῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ παρατεταμένον χειροκροτημάτων, ὡς ὦν προσκαλούμενος ἰναγκάσθῃ νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἐκ δευτέρου ἐπὶ τοῦ βήματος.

ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἐπὶ τούτοις ἐψάλῃ εὐμόλπως πλούσιον εἰς ἀρμονίαν ἤσμα ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τοῦ Συλλόγου μελιθρῆν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τινος μετριοφρονος κ. Α. Μύλλερ, διευθύνοντος, ἂν μὴ ἀπατώμεθα, τὸν χορόν. Χειροκροτήματα ἐπὶ τούτοις καὶ ποίημα ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν κ. Ι. Α. Ζερβουδάκη, ὅστις δὲν ἀπέδειξε νῦν πρῶτον ὅτι ἔμαθε νὰ κρατῇ τὴν λύραν, ἂν καὶ περιοπώμενος ἀπὸ τῆς τακτικῆς τῶν μουσῶν λατρείας.

Μετὰ ταῦτα ὁ νέος πρόεδρος κ. Σπ. Ζαβιτιδιάνος προσεφώνησε τὰ εἰκότα πρὸς τὸ ἀποχωροῦν προεδρεῖον καὶ τὸν Σύλλογον, μεθ' ὃ ἐψάλῃ λαμπρὸς ὕμνος πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον καταλληλότατα καὶ διὰ τῶν λέξεων καὶ διὰ τοῦ μέλους ἐκφράζων τὰς ὑπὲρ τοῦ φιλομουσοτάτου Ἀνακτος εὐχὰς τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὅτι ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφεὶ Αὐτοῦ σκιάν ἐγεννήθη καὶ ἀνδροῦται ὁ Ἐργῆς.

Ἡ τελετὴ αὕτη ἐκίνησε τὴν ἀδελφικὴν χάριν ἀδελφοῦ Συλλόγου, τοῦ Ὁρθέως, οὗ ἀντιπρόσωπος προσεῖπε τῷ

πανηγυρίζοντι καὶ νῦξάτο τὰ εἰκότα. Ἡ τελετὴ ἐπεσφραγίσθη ἐκδηλώσαντων τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τῶν ἀρχῶν τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις καὶ εὐχὰς. Καὶ πρῶτος ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Δρυϊνουπόλεως Κλήμης ἐξεδήλωσε τὴν χάριν καὶ τὰς εὐλογίας, δι' ἧς ἡ τε μήτηρ Ἐκκλησία καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ-οικουμενικὸς πατριάρχης περιβάλλει τὸ νεαρὸν σωματεῖον· εἶτα ὁ κ. Ι. Ἀριστοκλῆς ἀντιπροσωπεύων τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας διετράνωσε τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ καὶ αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἧτις ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς αὐτοκρατορίας σκοποῦσῶν βουλῶν τοῦ Ἄνακτος, ὑπὲρ οὗ καὶ βροντώδεις ζητωκραυγαὶ ἠκούσθησαν. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Ε. ὁ πρόεδρος τοῦ ξενίζοντος Συλλόγου Καλλιᾶδης βένης ἀποκρινόμενος εἰς τὰς εὐχαριστίας τοῦ προεδρείου τοῦ Ἑρμοῦ ἀρμοδιώτατα ὠμίλησεν.

Καὶ ἡ τελετὴ, ἡ μοναδικὴ αὕτη πανήγυρις τῆς νεότητος, κατέληγεν ἐμπλήσασα ἅπαντας λαμπρῶν συγκινήσεων καὶ ἐντυπώσεων ἀλήστων.

Τῇ ἐσπέρᾳ παρετέθη ἐξ ἐράνου δεῖπνον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑρμοῦ εἰς ὃ παρεκάθισαν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα τῶν μελῶν. Εὐθυμία, διασκεδάσεις, χοροί, ἀστειότητες, προσόσεις συνεκράτησαν τοὺς ἐταίρους μέχρι μέσων νυκτῶν, ὅτε ὁ ἄριστος νέος καὶ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. Α. Στεφῶπουλος κλείων τὴν δεκαετῆ περίοδον προσεκάλεσε τοὺς ἐταίρους νὰ μνησθῶσι τῆς ἀναπαύσεως.

Ἑπιθεώρησις, Τρίτη, 1 Δεκεμβρίου 1887 ἀρ. 192.

LE DIXIÈME ANNIVERSAIRE

DU

SYLLOGUE HERMÈS.

Le dixième anniversaire du Syllogue grec **Hermès**, dont nous avons déjà dit quelques mots hier, a été fêté avec la plus grande solennité. Le matin un office divin a été célébré à l'Église grecque de la Sainte-Vierge à Péra par Monseigneur Photius, évêque de Péra.

Dans l'après midi, bien avant l'heure fixée pour l'ouverture de la séance, la salle du Syllogue était prise d'assaut.

S. S. le Patriarche ayant été empêché d'assister, s'était fait représenté par S. B. le métropolitain de Dryinoupolis. Assistèrent également les représentants de toutes les associations de Constantinople, M. Aristoclès, délégué du ministre de l'Instruction publique, M. Metaxas, premier secrétaire de la légation de Grèce, M. Mavromatti, consul général de Grèce et l'élite de la société constantino-politaine.

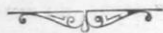
La fête a commencé par un hymne à S. S. le Patriarche Œcuménique, chanté par les chœurs du Syllogue composés de 60 jeunes gens, sous la direction de M. Oscar Dethier. Ensuite M. A. Stéfopoulo, remplissant les fonctions de président, a lu un compte rendu détaillé des travaux de l'œuvre pendant dix ans. Le Syllogue est venu en aide à plusieurs écoles, a soutenu des élèves indigents, a fondé des écoles pour la classe populaire, une bibliothèque importante et s'est consacré au développement de l'art musical.

Après quoi une chanson chantée en l'honneur des fondateurs, suivie d'un panegyrique prononcé par M. le professeur E. Amaxopoulo, membre du Syllogue, M. J. Zervoudakis, un des fonda-

teurs, a récité une poésie de circonstance. Les représentants des diverses associations ont félicité le Syllogue dans des discours vivement applaudis. Ont parlé S. G. le métropolitain de Dryinopolis, de la part de S. S. le Patriarche Œcuménique, le Dr Georgiadis, de la part du Syllogue **Orphée**, M. C. Calliadis, de la part du Syllogue Littéraire Grec et M. J. Aristoclès, de la part de S. E. Munif pacha, ministre de l'instruction publique.

M. Aristoclès ayant fait des vœux pour la conservation des jours précieux de S. M. I. le Sultan, le protecteur des lettres, les chœurs ont chanté un hymne à Sa Majesté Impériale qui a été couvert par de hourrahs frénétiques.

Phare du Bosphore, le 2/14 Décembre 1887.

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing as "M. J. ...".

Vertical watermark text: "SISWANGGONO" with a circular logo above it.